

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770 - 1987 Fq.Con.núm.33/27 II LEGISLATURA

Any 1990

Número 75

Presidència del Molt Il·lustre Sr. Jeroni Albertí i Picornell

Sessió celebrada dia 8 de març del 1990, a les 17 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- INTERPELLACIÓ R.G.E. núm. 191/90, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a la relació existent entre les decisions del Consell de Govern relatives a desqualificacions urbanístiques a Felanitx i adquisició de terrenys a alt preu a Cala Mondragó i les gestions professionals privades del Conseller Adjunt a la Presidència com a representant i assessor dels respectius propietaris.

II.- DEBAT DE LES PROPOSTES DE RESOLUCIÓ presentades pels Grups Parlamentaris en relació amb l'informe de la Comissió no Permanent d'Investigació i estudi de la problemàtica de les toxicomanies:

NACIONALISTA I D'ESQUERRES: R.G.E. núm. 318/90.

CDS: R.G.E. núm. 405/90 al 413/90, ambdós inclosos.

POPULAR: R.G.E. núm. 445/90.

MIXT: R.G.E. núm. 446/90.

SOCIALISTA: R.G.E. núm. 451/90.

I.- INTERPEL·LACIÓ R.G.E. núm. 191/90 PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA I RELATIVA A LA RELACIÓ EXISTENT ENTRE LES DECISIONS DEL CONSELL DE GOVERN RELATIVES A DESQUALIFICACIONS URBANÍSTIQUES A FELANITX I ADQUISICIÓ DE TERRENYS A ALT PREU A CALA MONDRAGÓ I LES GESTIONS PROFESSIONALS PRIVADES DEL CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA COM A REPRESENTANT I ASSESSOR DELS RESPECTIUS PROPIETARIS.

EL SR PRESIDENT:

Sres i Srs Diputats, bones tardes.

Començam aquesta Sessió Plenària Extraordinària a la qual se'ls ha convocat, segons l'Ordre del Dia d'avui, que consta de dos punts, el primer dels quals és la Interpel·lació núm. 191/90, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a la relació existent entre les decisions dels Consell de Govern relatives a desqualificacions urbanístiques a Felanitx i adquisició de terrenys a alt preu a Cala Mondragó i les gestions professionals privades del Conseller Adjunt a la Presidència com a representant i assessor dels respectius propietaris.

Per fer aquesta interpel·lació i per part del Grup interpellant, té la paraula el Diputat Sr Josep Alfonso.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr President...

EL SR PRESIDENT:

Perquè quedi clar en tots els seus termes, es procedirà a donar lectura a la Interpel·lació per part del Sr Secretari Primer de la Cambra.

EL SR SECRETARI PRIMER:

"El Grup Parlamentari SOCIALISTA interpel·la el Govern sobre la relació existent entre les decisions del Consell de Govern relatives a desqualificacions urbanístiques a Felanitx i adquisicions de terrenys a alt preu a Cala Mondragó, Santanyí, i les gestions professionals privades del Conseller de la Presidència Sr Francesc Gilet com a representant i assessor dels respectius propietaris".

EL SR PRESIDENT:

Té la paraula el Sr Diputat.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Ningú no dubta que temes d'aquesta classe no són agradables per a ningú i és obvi que les interpel·lacions cerquen sempre l'aclariment o la responsabilitat personal o política d'un Govern, d'un Conseller, etc.

Així, la interpel·lació que avui ens ocupa no és només un requisitori a un Conseller per unes actuacions més o menys discutibles tant des de l'òptica política com des de l'ètica professional, sinó, i crec que és molt més important, la responsabilitat política d'un Govern i del seu President que ha mantingut un grau tan gros d'ambigüitat dins el funcionament d'aquest Govern, que ha permès que passassin els fets que avui ens ocupen.

Crec que perquè els temes quedin clars hem de fer un relat, encara que sigui breu, d'aquests fets. En primer lloc, l'Ajuntament de Felanitx aprova dos projectes d'urbanització, s'Algar i Es Camp Roig, dins la zona que tothom coneix de Portocolom, mitjançant una al·legació formulada a les normes subsidiàries. El Consell de Govern de la Comunitat Autònoma aprova aquestes normes subsidiàries. Crec que hauríem de destacar la història d'aquesta urbanització: Pel maig de l'any 88, l'Ajuntament sol·licita la suspensió de planejament i que dins aquesta suspensió s'incloguin els polígons 15, 16, 24, 25, 26 i una part del 27. Per l'octubre del mateix any, el Consell de Govern acorda incloure aquests polígons dins la suspensió i es disposa a redactar les normes subsidiàries i per això sol·licita l'opinió de l'Ajuntament per a aquestes normes subsidiàries.

Si l'acord de suspensió s'havia subscrit a Felanitx per unanimitat de tots els grups polítics, en canvi la contestació a aquest requeriment del Govern suposa un canvi complet de criteri de la majoria municipal, en aquest cas el PP, que decideix sol·licitar que es considerin urbanitzables els polígons 15 i 16 i, es diu també, que sobre els 24, 25 i 26 s'hagi arribat a un acord de compensació del 70% en zones verdes. Hem de recordar que aquest 70% és una zona de servitut pública.

Més tard i amb al·legacions, la societat *Inversiones del Este* sol·licita que els polígons 27 i 28 siguin declarats urbanitzables. Dia 29 de setembre, el Ple ho aprova així. El Sr Gilet, Conseller Adjunt a Presidència, és assessor jurídic de l'empresa promotora *Inversiones del Este*. Ningú no ha avaluat aquest negoci urbanístic, però no hi ha cap dubte que aquesta autorització podria suposar, calculant a meitat del preu que aquesta Comunitat Autònoma hem pagat per Cala Mondragó, un negoci de 3.000 milions de pessetes, 6.000 milions si ajustàssim al preu normal, segons ens digueren fa dies, de la compra de Cala Mondragó.

El segon tema és que a Santanyí és autoritzada o s'autoritza la urbanització de Cala Barques. Al Pla Parcial es permeten 75 habitants per hectàrea, la qual cosa suposa globalment 616 places per a la urbanització. La construcció real ha estat de 1.738 places, Turisme ha autoritzat 1506 places i voldria fer una relació de dates: pel març del 1988 la societat sol·licita a Turisme l'autorització per a aquestes 1500 i busques de places; dia 8 de maig el Conseller Adjunt a Presidència es nomena secretari del Consell d'Administració, dia 15 del mateix mes la Conselleria de Turisme concedeix una llicència a la societat Cala Barca S.A. d'aquest número de places que triplica la quantitat autoritzada en el pla ...

Val la pena ressaltar un altre aspecte: Que l'Ajuntament que havia rebut un polígon com a compensació per l'urbanització el ven a la urbanitzadora, el treu a 5.000 pts metre quadrat, exactament la meitat del que el Govern ha pagat i ha aprovat aquest Parlament, amb els nostres vots en contra, per a la compra de Cala Mondragó. Ve al cas perquè les dues cales són pràcticament una vora l'altra i no hi ha cap dubte, i això no crec que es pugui imputar a ningú, però és així, que Cala Barca Trencada obté un magnífic benefici de localització des del moment que Cala Mondragó és un parc natural o és un terreny públic. El Sr Gilet és secretari ... del Consell d'Administració de Cala Barca S.A.

Els fets que hem contat aquí no només són inqüestionables, sinó que són acceptats per tots i és a partir d'aquí que ens hem de plantejar la possible responsabilitat política que pugui tenir el Conseller i que pugui tenir el Govern. Ara entrarem en el tema, però crec que per acabar de donar les darreres pinzellades a aquest quadre hem de reproduir les manifestacions textuals, aquí no inventam res, sobre aquest tema que ha fet el Sr Gilet.

"Professionalment - deia el Sr Gilet - i en presència de tots, inclòs el secretari del Consistori, vaig fer tot el possible perquè s'incloguessin les propostes de la promotora". "Només he intervingut en defensa dels interessos del meu client". "Del Consell de Govern, he hagut de sortir una vegada". "Quan es tractava d'aquest tema - es referia al tema de S'Algar - no hi vaig assistir perquè era a Madrid". "La incompatibilitat ètica és personal, però els altres no la poden jutjar".

Jo crec que amb això el quadre és acabat, no crec que hi hagi cap ombra, no ens hem inventat res, les actuacions són conegudes i públiques, crec que podríem acabar aquí i que vostès, senyors del Govern, i vostès, Srs Diputats, jutjassin.

De totes maneres hem de fer un parell de preguntes. La primera és: Existeix incompatibilitat legal o política en les actuacions del Conseller? Existeix una responsabilitat política greu en el Govern per la seva reiterada negativa a regular legalment de forma clara les incompatibilitats dels alts càrrecs?

Srs Diputats, la resposta no pot ser més que sí, la resposta és clarament afirmativa. El Govern té una greu responsabilitat, al nostre entendre existeix una incompatibilitat del Conseller. El Conseller ha fet ús d'aquesta falta de voluntat política del Govern del Sr Cañellas per regular al tema de les incompatibilitats, de regular-lo d'una tal manera que no quedàs el més mínim dubte sobre el que és incompatible o no, d'una manera que no quedàs cap tipus d'esclatxa per la qual poguessin passar actuacions de càrrecs públics executius que beneficiassin interessos privats.

Nosaltres hem dit que creim que hi ha una incompatibilitat jurídica del Conseller i ho volem justificar. El Conseller és un Conseller del Govern, és Secretari del Consell de Govern i és advocat. Com a membre del Consell de Govern, no podia actuar en cap dels dos casos exposats. Per què? Encara que no hi hagi una llei d'incompatibilitats, si

la Llei de Règim Jurídic diu que els alts càrrecs "seran incompatibles amb l'exercici de qualsevol activitat professional o mercantil, limitant-se al supòsit que existeixin contradiccions amb els interessos propis de la Comunitat Autònoma o es tracti d'assumptes dels quals tenguin coneixement per raó del seu càrrec".

Jo crec que és suficientment clar, hi ha contradiccions clares entre els interessos de la Comunitat Autònoma i els interessos dels promotors, hi ha coneixements dels temes urbanístics per part del Conseller per raó del seu càrrec, però no som només jo que ho crec així, jo els vull recordar una explicació que ens feia el Vice-president del Govern, Sr Huguet, l'any 1984 des d'aquesta tribuna. Deia així, quan es parlava precisament d'aquest article, deia: "Es a dir, si un Conseller o un Director General té una professió liberal concreta i li encomanen projectes o el que sigui i tenen contradicció amb el càrrec que ocupa, no ho podrà fer". Interpretació autèntica de la llei sortida d'aquest Parlament, del Diari de Sessions d'aquest Parlament i feta pel Vice-president del Govern, membre del Grup Parlamentari que va aprovar aquest article.

Però si això no fos suficient, el Reial Decret 20/90 del 1892, que regula l'Estatut General de l'Advocacia i la seva aplicació a les Illes, l'article 24.1.1 dels Estatuts del Col·legi d'Advocats de Balears, diu que "l'exercici com a advocat és absolutament incompatible amb els càrrecs de President del Govern, Ministre i assimilat de l'Administració Pública", Decret del Consell General de l'Advocacia.

El d'aquí, que és una transposició, perquè ha de ser aprovat pel Consell General, diu "de l'Administració Pública, Central i Autònoma" i aquesta regulació, senyors del Govern, no afecta només la relació Govern-Col·legi, sinó, i això és l'important, per bé que nosaltres no hi volem entrar en aquesta regulació, sinó en la relació advocat-càrrec públic-societat civil, atès que la norma prové d'un mandat constitucional i s'ha desenvolupat a través d'un Reial Decret.

Pens que no és necessari insistir més en aquest tema. Jo estic segur que vostès coneixien tot això, senyors del Govern i que coneixien que defensant uns clients, en aquests casos, era absolutament impossible defensar els interessos de l'Administració Pública. A la Comunitat, a aquestes Illes els interessa que es compleixin els límits urbanístics que s'han aprovat, els interessa que Turisme no doni permisos a habitants superiors dels que autoritza el Pla Parcial. El Govern i el Conseller coneixien el tema de les al·legacions al municipi de Felanitx, hi ha contradicció i hi ha col·lisió d'interessos, aquesta defensa d'interessos privats, segons la meua opinió, no és compatible amb la defensa dels interessos públics.

Aquesta interpel·lació du un segon tema important i és la responsabilitat del Govern, una responsabilitat doble perquè, coneguda la situació, el Conseller afirma i nosaltres no tenim cap dubte que va ser així, que es va absentar del Consell, encara que el tema no tinguí massa importància ja que les deliberacions són secretes i els acords són solidaris, no el va obligar a una inhibició absoluta en les seves gestions

o, si volia continuar, a un cessament com a Conseller.

Quin tipus de responsabilitat tenen, el Govern i el seu President? Per a nosaltres una responsabilitat política absoluta, total. No podia amagar el cap davall l'ala, havia d'haver pres les mesures X, les que fossin, per fer que la incompatibilitat política i legal que es veia que existia tengués una correcta comprensió.

El segon aspecte de la responsabilitat governamental es centra en la negativa sistemàtica a regular la incompatibilitat dels alts càrrecs. La Comunitat Autònoma d'aquestes illes és l'única dins tot l'Estat Espanyol on els Consellers, Directors Generals, etc., poden fer compatible la seva feina en el Govern amb activitats privades, trista excepció que no només té conseqüències desagradables com les que ara comentam, sinó que converteix el Govern en l'organisme autònom que manco feina fa. Com deia fa molts pocs dies un diari - sí, Sr President; si em permet, ara acabaré - això converteix el nostre Govern en un govern a mitja jornada. Trista cosa, Sr President.

La negativa a la regulació d'incompatibilitats ha estat reiterada, contínua, sense la més mínima possibilitat de canviar de criteri. Propostes continuades del Grups Parlamentaris Socialistes, CDS amb un text articulat, fa uns mesos; vostès, senyors del Govern, han oposat els 30-29 dels quals avui disposen i han mantengut la compatibilitat dels Consellers i alts càrrecs amb l'activitat privada. La seva contumàcia ens ha dut aquí, la seva responsabilitat és que avui siguem aquí i és greu, ja que pot propiciar qualsevol tipus d'activitat.

Jo vull acabar, Srs Diputats, citant una frase que fa molt poc temps que hem escoltat i els ho diré. Deia així, ho diré en castellà perquè ho era: "Señorías, mi Grupo Político no va a legitimar la peligrosa doctrina extendida por ciertas personas que niegan de hecho la existencia de una moral pública afirmando que es el Derecho y sólo el Derecho el que marca los límites entre lo que se puede y no se puede hacer en la Administración Pública". Paraules del Sr Alvarez Cascos, Diputat del PP.

Senyors del Govern del Sr Cañellas, Sr Gilet, senyors del Govern: Les responsabilitats polítiques en què en han incorregut en el cas que ens ocupa són importants. Les omissions en la voluntat de regular les incompatibilitats d'una forma clara, que no admeti dubtes, és molt important. No serà suficient que el Sr Gilet o vostè, Sr President, actuïn en conseqüència; és indispensable que d'una forma urgent s'acabi amb la possibilitat que aquest tema o un altre semblant ens torni dur aquí. Srs Consellers, vostès saben, tots, que són políticament incompatibles; ho hem de fer jurídicament. Srs Consellers, vostès saben que no han de renunciar a l'exclusivitat, la feina ha de ser d'exclusivitat i vostè, Sr President, no ho ha de consentir.

Molt Honorable Sr President del Govern de la Comunitat Autònoma, no és convenient un govern a temps parcial, no és agradable que se'ns conegui a la resta del país com el que li he dit abans, un Govern a mitja jornada.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Govern, té la paraula el Conseller Adjunt a la Presidència, Sr Gilet.

EL SR CONSELLER ADJUNT A PRESIDENCIA (Francesc Gilet i Girart):

Gràcies Sr President. Sres i Srs Diputats.

En primer lloc he d'expressar agradablement una certa sorpresa quant a la duplicitat de discursos que fins ara s'havien produït en relació amb aquest tema, uns defora d'aquesta Cambra i els d'ara, avui, aquí, en el fòrum que considero adequat per resoldre qüestions de caràcter polític delicades, com s'ha dit al començament.

Això em permet botar una part inicial i entrar directament en el que jo entenc que és l'objecte d'una interpel·lació un tant especial, de tal manera que més que de política general hem parlat d'actuacions professionals paral·leles, en certa manera, a qüestions de caràcter polític, però mai de política general del Govern o de la Conselleria en aquest cas Adjunta a la Presidència, però tant de les paraules com de les expressions i del contingut de la interpel·lació, jo crec que és clar que es poden diferenciar o desprendre una sèrie d'aspectes.

En primer lloc, l'existència o no existència de compatibilitat legal; en segon lloc, l'existència o inexistència de compatibilitat professional; en tercer lloc una actuació correcta o incorrecta des d'un punt de vista ètic i, en quart lloc, existència o inexistència de tràfic d'influències. El Sr Alfonso s'ha alleugerat dins el seu discurs d'aquestes tres paraules, tal vegada intencionadament o no intencionadament, però jo vull admetre que d'una manera correcta. Desenvolupem, idó, els diferents aspectes.

Compatibilitat legal. La qüestió de les incompatibilitats dels membres del Govern és remunta al començament de l'època autònoma, quan es va produir el primer debat pressupostari en aquesta Cambra. Sempre, durant els debats, ha estat latent que des dels bancs de l'Oposició era lícitament i comprensiblement doble. Ho explicaré: s'instava una incompatibilitat desitjable per als membres del Govern, però no del tot desitjada si aquest Govern sortís dels membres de la que era ahir, és avui i serà demà Oposició Socialista. En altres paraules, es desitja la incompatibilitat sempre que no ens afecti a nosaltres i sí a vosaltres.

Per això, quan l'any 1988 va sorgir la solució des d'un punt de vista econòmic, va ser acceptada per aquesta Cambra en virtut de l'article 10 de la Llei de Pressuposts del 1988, que encara vigeix. El resultat és que des de l'exercici del 1988, determinats alts càrrecs, inclosos els Consellers, entre els quals em trobo, cobren un sou inferior als altres com a conseqüència d'exercir una professió liberal fent-la compatible amb el càrrec polític, la qual circumstància es dona en la meua persona des de l'any 1983, quan vaig assumir la Conselleria de Cultura de manera ininterrompuda. Amb altres paraules, des del 1983 fins avui he conciliat una actuació professional i política a l'empar d'una norma legal

vigent, el qual fet, el del meu exercici professional, mai no hi disfressat ni he amagat. Fins aquí podríem dir, idò, una primera conclusió: existeix una compatibilitat legal i, conseqüentment, també legítima; les dues paraules són sinònimes.

Passem a la qüestió de la compatibilitat professional, afegint-hi una qüestió i és el tema de la Llei de Règim Jurídic. Vostè ha donat l'explicació, Sr Alfonso: és la incompatibilitat quan un assumpte concret que neix d'una actuació professional és incompatible amb l'actuació política, l'assumpte concret, ho diu el mateix article de la Llei de Règim Jurídic.

Compatibilitat professional. Quan es van discutir i aprovar els Estatuts de l'Il·lustre Col·legi de Missers de Balears es va produir una disjuntiva col·legial idèntica a la viscuda en aquesta Cambra, per la qual es va, es fa la compatibilitat o no entre l'exercici professional i polític. S'ha de dir que amb una altesa de mires més elevada que la d'algunes veus que s'han sentit darrerament, es va supeditar la incompatibilitat a l'existència o no d'una norma autonòmica que la regulàs. Vostè ha fet una diferenciació entre els Estatuts Generals de l'Advocacia i els Estatuts d'aquest Col·legi nostre de les Balears i efectivament hi ha una inclusió de l'assimilació dels càrrecs estatals als càrrecs autonòmics, però, com deia abans, amb una altesa de mires més elevada es va supeditar aquesta aplicació de l'article 24 a l'existència o no d'una norma autonòmica que regulàs tota la qüestió col·legial i a aquests fins i efectes vostè vegi la Disposició Final Tercera dels Estatuts de l'Advocacia del Col·legi de les Balears, Disposició Final que fins ara, pel que afecta els càrrecs col·legiats com a exercents ha quedat, atès que en aquest Parlament s'ha regulat per llei el règim d'incompatibilitats.

Resultaria curiós que una norma, en aquest cas una Disposició Final, no hagués estat assumida, com ho ha estat, per dues Juntes de Govern i dos Degans diferents. Si des de l'any 83, el Conseller que parla, quan era Conseller de Cultura, s'ha relacionat, per normalització lingüística, per qualsevol altra circumstància, amb l'Il·lustre Col·legi de Missers de Balears; com a Conseller Adjunt a la Presidència ha firmat convenis per l'AVD, ha firmat convenis amb l'Acadèmia de Jurisprudència, amb els Degans del Col·legi de Missers, seria absurd que la mateixa actuació del Col·legi de Missers es contradigués amb els seus mateixos estatuts. El que succeeix és que la norma jurídica, a l'hora d'interpretar-la, s'ha de llegir primer amb un bagatge jurídic i en segon lloc amb l'entendiment de la norma i els seus concordants, cosa que en aquest cas pareix que ni ni *El País* ha fet. Entenc, idò, que no s'ha produït cap casta de vulneració dels Estatuts de l'Advocacia, de la Llei de Règim Jurídic ni de la Llei de Pressuposts de l'any 1988.

Actuació èticament correcta. Arribats a aquest aspecte o vessant de la qüestió, crec procedent introduir una matisació diferenciadora entre el tema del Camp Roig i el de Cala Barca, diferenciació que es concreta en ... Per ara, al Camp Roig, de Portocolom naturalment, deixam per endavant el tema de Sa Barca Trencada o de Cala Mondragó. Així, puc afirmar el següent:

1.- La meua actuació va ser realitzada personalment i professionalment sense intermediaris, sense pantalles, sense testaferrons professionals. La meua actuació fou pública i a plena llum. Les converses, les reunions, els diàlegs es van dur a terme en un espai tan públic com la dependència municipal amb funcionaris treballant a la vora, amb l'equip de govern en ple, amb assistència, a requeriment del batle, d'altres membres del partit governant; en presència i participació activa del Secretari de l'Ajuntament, també a requeriment del batle; amb assistència de representants de l'entitat pressumptament promotora, amb assistència de tècnics i tot això en reunions d'horabaixa i vespre de maig fins a setembre, és a dir, quasi durant sis mesos.

Va ser una actuació estrictament jurídica amb ajuda dels tècnics pertinents, en defensa d'uns drets urbanístics existents. No hi ha hagut cap casta de requalificació urbanística, com es menciona a la interpel·lació, al contrari, s'ha cercat el manteniment de la qualificació nascuda en el Pla General del 1969 en relació amb els polígons 27 i 28 de Portocolom, qualificació del Pla General del 69 segons la qual els esmentats polígons gaudien d'unes delimitacions urbanístiques concretes, entre aquestes sòl qualificat com a urbanitzable programat, una densitat poblacional de 52 habitants hectàrea, és a dir, més de 4.000 habitants, tot això a diferència de l'actual qualificació com a sòl, una vegada acceptada l'al·legació, que possibilita un aprofitament inferior tant de sòl com de densitat poblacional, que disminueix en més d'un 40% el nombre d'habitants, deixant-lo en un màxim de 2.400.

Bona prova, com dic, que no hi va haver requalificacions en l'actuació i decisió municipal d'aprovar l'al·legació d'*Inversiones del Este*, que la meua actuació professional es va supeditar a la defensa d'uns drets existents, es troba en el fet que si prosperàs un recurs, per la raons que siguin, i s'anul·lès l'acord governamental o municipal d'entrada en vigor de les normes subsidiàries, possiblement tornàs a entrar en vigor el Pla General del 1969, atès que hauria transcorregut el termini de 6 mesos que fixa l'article 163.3 del Reglament de Planejament, sense aprovació de normativa urbanística subsidiària i provisional. Alerta, idò, amb els recursos, amb les reclamacions i declaracions demagògiques i imprudents, no passi que tinguin un efecte vulnerant i en lloc de defensar el paisatge permetin un major ús i explotació d'aquest.

4.- La meua actuació no tan sols fou pública, professional i jurídica, sinó que també fou oberta a informacions de tercers. Així, no vaig tenir cap dificultat ni reserva mental per sol·licitar d'un professional present en aquesta Cambra informació sobre el Pla General del 1969, quan se'm va oferir per obtenir-la de l'arquitecte municipal amb qui mantenc o mantenia relacions professionals o de pura amistat, com també vaig recaptar d'un parlamentari socialista la possible postura del grup municipal del seu partit a Felanitx, el qual va fer les seves manifestacions a títol purament personal i manifest i puntualitzo que cap d'aquestes dues coses no les expòs aquí com a excusa ni pantalla de res, sinó com un fet absolutament normal. Aquestes van ser les meves fons inicials d'informació i tot això crec que es troba en línia amb una actuació professional que no necessita

amagatalls perquè compta amb un recolzament tan legalment com èticament correcte.

5.- Arribat a aquest punt explicatiu, aprovada l'al·legació d'*Inversiones del Este* en el Ple de dia 20 de setembre, juntament amb 9 o 10 més, assumides les quals i els seus continguts pels tècnics corresponents, dia 15 de novembre s'eleva al Consell de Govern per a la seva aprovació definitiva i és en aquest moment, quan s'ajunten les dues línies paral·leles, professional i política, que vaig complir amb el deure d'abstenció no assistint a la reunió del Consell de Govern per única vegada en set anys i ho vaig fer sense mencionar a cap dels seus membres, inclòs el President, la raó de la meua absència. La meua actuació fou precisament aquesta i no una altra amb la finalitat que els membres del Govern poguessin tenir una absoluta tranquil·litat de consciència política i personal i jo pogués manifestar ara i aquí, reflectint-se en el Diari de Sessions, és a dir, per a un arxiu històric, que ni directament ni indirectament, ni tàcitament ni expressament vaig participar ni influir en cap voluntat ni abans ni durant la reunió del Consell de Govern afavoridora o possibilitadora de la decisió governamental de ratificar al cap i a la fi l'aprovació de les normes subsidiàries de Felanitx, de conformitat amb la voluntat decisòria de la majoria municipal, normes a les quals s'havien incorporat deu al·legacions, entre aquestes les de *Inversiones del Este S.A.*, sense modificacions, ni alteracions, ni rectificacions.

Aquesta, Sres i Srs Diputats, és la meua paraula i qui manifesti el contrari o ho cregui, que ho demostrï o calli. Quan va començar tot aquest assumpte, quan es varen produir les primeres declaracions de qualque vau socialista o d'esquerres, davant l'acusació que el meu despatx professional era d'influències em varen començar a donar voltes dins el cap una sèrie de preguntes i si bé podia entendre el comportament de cert grup polític esperonejat per un determinat missatger, els interrogants respecte dels socialistes no tenien una resposta clara. De cop i volta em vaig adonar que estava a punt de caure en una trampa, eren molts que volien fer-me sentir culpable del que era correcte, fer-me sentir responsable d'un mal inexistent. Diuen que per ser culpable o responsable de qualque cosa prèviament hi ha d'haver un fet responsable d'aquesta culpabilitat; si l'acusació de despatx d'influències que han mantengut des de la premsa determinades veus socialistes i que llegesc entre línies en aquesta interpellació es sustenta en el fet que *Inversiones del Este S.A.* va acudir al meu despatx professional no per la meua condició de misser, sinó cercant el Conseller, el fet responsable del suposat sentiment de responsabilitat seria aquell i no la meua actuació professional pròpiament dita.

Avui, ara, explicada la interpellació fa un instant pel Portaveu Socialista, adjudicada dins la interpellació una representativitat i un assessorament quant a *Inversiones del Este*, el fet acusador cau pel seu mateix pes. I si *Inversiones del Este* no va ser el meu client primigeni? I si *Inversiones del Este* no va ser el meu client directe? I si *Inversiones del Este* va haver de superar altres ofertes anteriors? I si l'encàrrec professional va ser doble? D'una banda trobar un soci financer, de l'altra defensar professionalment un conveni urbanístic anterior? La resposta a totes aquestes qüestions

és la que ens donarà la verdadera història de tot aquest assumpte i no ho planteig com excusa, ni com a pantalla, ni com a eximent, ni com a atenuant; purament i simplement ho planteig com a veritat dels fets i ho diré de manera esquematitzada.

Primer punt, una persona acudeix al meu despatx professional un horabaixa a meitat o a finals del mes de març del 1989. Aquesta persona s'acredita com a representant del titulars registrals dels polígons 27 i 28 de Portocolom. Tercer, aquesta mateixa persona em presenta un conveni urbanístic i un esbós de macroprojecte que el desenvolupa en les següents parts: dos ports esportius, un camp de golf, una urbanització extensiva, un heliport, un club per a la Tercera Edat, una zona d'apartaments, un hotel, una zona esportiva, etc., etc. Quart, aquesta persona demana la meua intervenció com a intermediari per trobar un financer en concepte de soci. Cinquè, igualment em demana la meua actuació professional per defensar el conveni i el macroprojecte. Sisè, aquesta persona, a finals d'abril, després de diverses reunions, arriba a un acord amb *Inversiones del Este S.A.* després de no haver-hi arribat amb altres dos inversors i un quart al qual no li va interessar el negoci. Setè, a partir d'aquest principi d'acord, que incloïa la representació dels propietaris a favor d'*Inversiones del Este S.A.* i una vegada ratificat l'encàrrec professional, s'inicien les converses amb l'Ajuntament de Felanitx, és a dir, *Inversiones del Este* no va acudir ni efectuar cap tipus d'encàrrec professional en primera instància, sinó que una vegada coordinades les voluntats amb el client primigeni va ratificar un encàrrec professional de gestionar un conveni urbanístic actuant en nom d'una societat privada que tindrà o no tindrà posterior reflex.

Aquesta és la verdadera història d'uns fets absolutament normals i correctes, tant des de la perspectiva professional liberal com des de la dels clients. Ni aquesta persona, ni *Inversiones del Este* no varen cercar en la meua persona una altra vessant que l'estrictament professional i així ho he de dir ara i aquí. El contrari, el que al·leguen veus socialistes o d'esquerres, que totes dues cerquen el Conseller i no l'advocat, és un judici absolutament temerari i imprudent, a més d'ofensiu per a les dues persones.

El que no em puc explicar, el que no acab d'entendre és que hagi estat necessària tota aquesta explicació, que la ... història no hagi sortit fins ara, avui i aquí, per tal que fos coneguda públicament. Vostès, senyors socialistes, tenien mitjans suficients per tal de conèixer-la abans de qualsevol declaració o acusació pública. Ara i aquí, idè, ratifico públicament, amb lògica coherència amb els fets, que ni en les intencions ni en les actuacions personals o alienes no hi ha hagut altre comportament que el normal en tota relació estrictament professional, legalment, lícitament i èticament correcta, i és que quan sortia al pas d'imputacions temeràries, vaig manifestar que la incompatibilitat ètica era una qüestió personal que no podia ser jutjada per terceres persones no deia que tot valgui i ho explico perquè veig que és necessari. Ara acabaré, Sr President.

Vaig dir "per jutjar actuacions personals en un pla ètic és necessari no tan sols posseir tots els elements de judici,

sinó també conèixer l'advertència que de l'acció posseeix la persona jutjada. En cas contrari, el judici i la condemna poden ser i són generalment temeraris i injusts, ja que es jutja el fur intern de la persona. Jutjar i condemnar amb ... càstig exprés conductes i intencions del fur intern representa violar la llibertat de consciència aliena arriscant-se al fet que la gent digui: aquest ho condemna perquè en el seu cas hauria obrat com diu que ho ha fet l'altre. És molt millor esperar, informar-se i després, en tot cas, parlar". En conclusió, estic convençut que la presumpció d'innocència que empara qualsevol persona davant una acusació infundada ha quedat superada per tot el que he dit anteriorment, tant per la correcció de les actuacions, la professional i la política, com perquè l'acusació era infundada.

Passem al tema de Cala Barca. La veritat és que no s'ha interpellat, la veritat és que parla de representativitat i d'assessorament als propietaris de dues entitats, una que fa referència a les requalificacions de Felanitx i l'altra de Cala Mondragó. La meua resposta a aquest tema era absolutament curta, però, clar, el Sr Alfonso tal vegada s'ha trobat amb una carència o amb una deficiència informativa i hagut de posar mà a aquella imaginació que ens uneix i que neix d'aquell famós maig del 68, que tots recordam tant, i ha parlat d'una sèrie de circumstàncies i de consideracions que, francament, desconec absolutament, no en tenc la més petita idea, perquè jo he mantengut la Secretaria del Consell d'Administració, però no duc Cala Barca S.A., som purament un assessor o he mantengut un assessorament a Cala Barca S.A., però no tenc la més petita idea de tot el que ha explicat; si em pregunta en quin moment es troba el tràmit administratiu de Cala Barca, no en tenc ni idea.

Consequentment, no li puc explicar res. Que hi ha una proximitat física entre Cala Mondragó i Cala Barca? Existeix, evidentment existeix, però si s'ha comprat a 3.000 o a 5.000 no en tenc ni idea, Sr Alfonso, i vostè sap que en aquest moment dic la veritat. Que hi ha un increment de preu? Doncs miri, jo ni a *Inversiones del Este*, ni a Cala Barca S.A., ni a Cala Mondragó no hi tenc una sola peseta, ni jo, ni la meua dona, ni els meus fills, ni els meus familiars, ni el cunyat ni ningú; no en tenc la més petita idea.

Arrib al final de la meua intervenció i crec que és procedent una darrera consideració. Sres i Srs Diputats, des del 1968 exercisc com a professional de l'advocacia; des del 1983, nomenat pel President Cañellas per formar part de l'Executiu, he posat al servei d'aquesta Comunitat la meua formació universitària, poca o molta, com molts d'altres. Tenint plena consciència de la temporalitat de tota activitat política i sempre a l'empar d'una norma legal i no desitjant professionalitzar-me en política, he mantengut encès el llum del meu despatx per tal que la meua vertadera professió es mantengués mínimament vigent a fi que fos possible revivar-la si arribàs el cas. Aquesta explicació estic segur que serà ben interpretada per tots els professionals liberals aquí presents, independentment de la seva ideologia política, ja que en cas contrari seria d'aplicació la frase d'un anterior Portaveu socialista respectat i respectable que avui compleix més altes funcions: "La política no debe ser sólo para funcionarios, medradores y farmacéuticos". No sé si els anomenats en darrer lloc per aquest Portaveu devien te-

nir la farmàcia oberta o no i tampoc no sé si es referia a apotecaris socialistes autonomistes o no socialistes autonomistes.

En fi, Srs Diputats, crec que qualsevol persona, quan assumeix una responsabilitat pública, ha de conèixer el seu abast. Estic moralment convençut que no tan sols l'he assumida, sinó que també l'he respectada i tot això, assumptió i respecte, immergit dins un entorn compatibilitzador concret que, si es modifica en un o altre sentit, també acceptaré, atès que naixerà d'una decisió parlamentària. Així, idò, fora circumstàncies extraordinàries, en aquest moment, quan aquest context sigui responsablement modificat, jo, com a Conseller o com a misser, prendré la meua pròpia i personal decisió, però mentrestant, mentre existeixin aquests condicionants específics, que no s'alcin veus per exigir responsabilitats on no n'hi ha ni es jutgin intencions de persones.

Actuem amb serietat, amb justícia, amb sentit comú; estic segur que si tothom ho fes així ningú no parlaria de catarsis com a remei i que el nostre poble ens jutjaria amb saviesa, amb justícia i amb serietat donant a cada un de nosaltres el tractament que mereixerem per la nostra feina.

Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Srs Portaveus dels Grups Parlamentaris que vulguin intervenir per fixar la seva posició?

Per part del Grup MIXT, té la paraula el Diputat Sr Ricci.

EL SR RICCI I FEBRER:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

El Sr Josep Alfonso ha començat dient que el tema d'avui no era agradable. Vertaderament no és agradable, però s'ha dut aquí, a un Ple. En primer lloc, no crec que els temes de requalificacions urbanístiques a Felanitx, adquisicions de terrenys a Cala Mondragó i les gestions professionals privades del Conseller Gilet siguin qüestions de política general. Hagués estat molt més adequat sol·licitar una compareixença del Conseller per tal que expliqués les seves actuacions, una compareixença dins una Comissió i a partir d'aquí, de les explicacions que hagués donat, que al cap i a la fi és el que li demanen aquí, segons els resultats indiscutiblement s'hagués pogut arribar a una interpellació o a una moció, a allò que hagués estat necessari.

Però el drama més important que jo veig aquí és que no anam a fer una cosa constructiva, no; fa la impressió que el que s'ha intentat és utilitzar la Cambra per motius propagandístics contra el Govern, postura, per altra part, molt habitual dels Grups de l'Oposició, que a vegades m'hi sent integrat, però no en aquest cas, em margino totalment d'aquest tipus d'actuació. És una forma de dur a terme una postura d'oposició realment destructiva, fins i tot és curiosa la casualitat de veure aquests dies un muntatge tan ben fet

fins al punt que diumenge hagi sortit a un diari nacional tot un preàmbul per preparar aquesta qüestió.

L'altre tema és que les afirmacions que fa el Grup Parlamentari SOCIALISTA s'han de provar documentalment en el sentit que les actuacions del Sr Gilet constitueixin fets contraris a l'ordenament vigent i, per tant, que siguin objecte de reprovació, si fos així. Considerem que nosaltres, els que hem dictaminat sobre aquestes actuacions, almanco jo em sento limitat quan realment les opinions són contradictòries, avui he llegit un lletrat molt important que donava explicacions al diari i que no deia cap incompetència referent al Sr Gilet, per tant jo no penso ser, ni molt manco, el que faci la justícia a aquesta lectura.

Altra cosa és, no obstant això, que la nostra societat, i això és important, que no solament la llei vigent, sinó la nostra societat no vegi amb bons ulls aquest tipus d'actuacions i les condemni encara que no siguin conductes tipificades en el nostre ordenament, això és una altra qüestió. Realment creiem que una bona gestió pública requereix l'exclusivitat - i açò és una opinió personal - en el càrrec de Conseller. Jo crec que la nostra societat balear mereix que els seus responsables polítics dediquin el 100% del seu temps a les gestions públiques que evidentment han de reportar una major eficàcia que dedicant-hi només una part del seu temps. És una opinió que no és el que venim a discutir aquí, aquí no venim a discutir açò, però s'ha fet tot un muntatge a nivell popular i jo estic d'acord amb el que pugui respondre la gent del carrer quan creu que açò no hauria de passar.

Finalment, crec que és una cosa limitada el que es pot dir aquí dins i finalment un altre problema que trobam és la manca d'exclusivitat en el pensament humà, quasi impossible que dient-ho indirectament es determini la gestió i no es confonguin interessos públics amb privats. Jo crec que açò és molt difícil, sincerament, hem de reconèixer que la capacitat humana per separar una gestió de l'altra topa amb moltes dificultats, no dic que sigui impossible, però és una qüestió difícil i açò pot provocar contínues suspicàcies al nostre poble i malestar general a la nostra societat, amb el desprestigi que reporta a la classe política en general, no a un, sinó a tots plegats.

Voldria acabar dient una cosa i és que el més greu que jo veig és que aquí no aportam idees per millorar la nostra actuació, intentam aconseguir que el que governa caigui, ho faci malament, que no funcioni, però no aportam res per millorar els resultats i en definitiva seran aquests resultats els que determinaran el benestar del nostre poble i pel que es veu l'interès no és aquest, l'interès és de governar i mai no tenim l'interès únic important, que és el plural de tots nosaltres i no el parcial d'uns grups, siguin els que siguin.

Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari UM, té la paraula el Portaveu Sr Miquel Pascual.

EL SR PASCUAL I AMOROS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

Les darreres paraules que ha dit el Sr Josep Alfonso quan ha acabat la seva intervenció han estat: "Hi ha una incompatibilitat política; si els Consellers són incompatibles políticament, regulem-ho jurídicament", aquesta ha estat la conclusió final del discurs del Sr Josep Alfonso. Abans, naturalment, ha dit que hi havia una incompatibilitat legal i acaba d'aquesta manera, jo no sé si ha estat el seu subconscient o si realment no creu que hi hagi aquesta incompatibilitat legal que havia dit durant tot el seu discurs i crec que el fons de la qüestió consisteix a aclarir a veure si hi ha incompatibilitat legal o no existeix aquesta incompatibilitat legal o professional, naturalment.

La incompatibilitat política, en el cas que no hi hagués incompatibilitat legal, com es mesura? Serà en el camp de la consciència de cadascú i evidentment, en aquest cas, el Sr Gilet ha optat per mantenir el seu despatx, per no acceptar una dedicació exclusiva i, a més, ho ha fet a l'empar de la legislació vigent.

Analitzem aquesta legislació. Aquí nosaltres tenim dues lleis i uns estatuts que ens aclariran fins on pot arribar o no pot arribar aquesta incompatibilitat legal. L'article 10 de la Llei de Pressuposts d'aquesta Comunitat Autònoma per al 1988, al punt 3 diu el següent: "Els alts càrrecs que exerceixin la seva funció en règim de dedicació absoluta, excepció única l'administració del patrimoni propi, percebran un complement...", que en el cas dels Consellers amb cartera era de 636.301. Aquest article consagra que els Consellers poden no tenir dedicació exclusiva i, per tant, mantenir activitats privades sempre, naturalment, que es compleixi la Llei de Règim Jurídic, que ja veurem després, però és que aquest article, si mal no record, va ser consensuat i ho va ser amb el Partit Socialista en aquells moments, per consegüent el Partit Socialista va admetre que hi podia haver Consellers que no tenien dedicació exclusiva, punt número 1.

Punt número 2, anem a l'Estatut del Col·legi d'Advocats de Balears. Efectivament, l'article 24.1, que ha citat molt bé el Sr Alfonso, diu que l'exercici de l'advocacia és absolutament incompatible amb els càrrecs de President, Ministre, etc., etc., de les Administracions Pública, Central i Autònoma, però també s'ha de llegir, com molt bé ha citat el Sr Gilet, quan parla de la Disposició Final Tercera, que diu "L'establert als preceptes anteriors - i per tant també a l'article 24 - s'entén sense perjudici del que sobre aquesta matèria, d'acord amb la Constitució i l'Estatut de Autonomia de les Illes Balears, estableixin legítimament els òrgans de la Comunitat Autònoma Balear". Això vol dir que hem d'anar a la legislació que ha fet aquesta mateixa Cambra i veure què diu. Si aquesta legislació diu que hi ha incompatibilitat, automàticament els Consellers serien professionalment incompatibles; si la legislació que ha fet aquesta Cambra diu que no hi ha tal incompatibilitat, des del punt de vista professional tampoc no existeix aquesta incompatibilitat.

Anem, per tant, a l'article 32, també esmentat, de la Llei de Règim Jurídic d'aquesta Comunitat. El Sr Alfonso diu que hi ha incompatibilitat en les actuacions del Sr Gilet perquè hi ha hagut contradicció entre els interessos de la Comunitat Autònoma i l'actuació del Conseller. Aquesta contradicció, com es mesura? Subjectivament o objectivament? Jo supòs que la resposta és òbvia, ha de ser objectivament, amb uns paràmetres que ens deixin clar els que són uns interessos propis de la Comunitat Autònoma i els que no ho són i evidentment, quan parla de Comunitat Autònoma, hem d'entendre de l'òrgan executiu, ja que ell actua com a Conseller.

Aleshores, nosaltres pensam que no existeix i no existeix cap contradicció amb els interessos propis de la Comunitat Autònoma perquè sí existiria si aquest espai natural hagués estat en el Catàleg d'Àrees Naturals que havia presentat prèviament el Govern a aquest Parlament, que per cert el va presentar pel desembre del 87, o sigui quasi dos anys abans de les negociacions que va fer a l'Ajuntament de Felanitx el Conseller Gilet i per tant hem de mirar si hi havia o no hi havia una àrea natural a protegir. La resposta és que no i que l'únic que hi ha respecte d'àrees naturals a S'Algar és que en data 31 d'octubre del 1989 el Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES ha presentat una proposta de fer una altra àrea natural nova, que evidentment no havia presentat el Govern i que tot, per tant, s'havia negociat.

En resum, hi pot haver un interès municipal de l'Ajuntament de Felanitx, però no hi pot haver un interès de la Comunitat Autònoma en aquest espai natural de S'Algar. Per tant, no hi ha incompatibilitat legal; aquí ens movem dins el marc de la política, perquè el Conseller Gilet ha actuat en tot moment d'acord amb la legislació establerta i aquesta responsabilitat política es pot votar, però no es té raó ni se'n deixa de tenir, es pot votar, senzillament, i cadascú obra al dictat de la seva consciència, que és el que ha fet el Sr Gilet.

Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari CDS, té la paraula el Portaveu Sr Quetglas.

EL SR QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

En primer lloc, per assenyalar la posició del nostre Grup, voldria dir que volem despersonalitzar qualsevol caire del debat que tenim avui horabaixa, crec que l'apel·lació que ha fet el Sr Gilet a la presumpció d'innocència és completament assumible, crec que no necessitem demostrar o no demostrar, debatre o no debatre la il·legalitat de les seves actuacions, el problema - jo crec que hem de centrar ràpidament la qüestió - és que aquestes actuacions, dins l'àmbit de la nostra Comunitat Autònoma, no siguin il·legals, crec que això és el vertader problema.

M'explic: La insuficiència de la regulació del règim de incompatibilitats dels membres del Govern i d'altres càrrecs de la Comunitat Autònoma s'ha debatut reiteradament i des del nostre Grup Parlamentari hem reivindicat aquesta regulació, reivindicació que ha arribat a la presentació a aquest Plenari d'un Projecte de Llei d'incompatibilitats que va ser rebutjat, però no ens hem de conformar amb una apel·lació, nosaltres ja vèiem que això passaria, a pesar que és així.

Sres i Srs Diputats, la regulació d'incompatibilitats de la nostra Comunitat Autònoma no solament és absolutament insuficient, sinó que jo crec que és inexistent, perquè l'article 32.2 de la Llei de Règim Jurídic, tantes vegades invocat, el que fa és establir un règim general de compatibilitat i un sistema d'excepcions molt agafat pels cabells on es determinen unes incompatibilitats que són, per un costat, amb l'exercici d'altres càrrecs públics, la qual cosa és absolutament aclaparadora, i una raó d'inhibició si es produeix una contradicció entre els interessos de la Comunitat Autònoma i les activitats d'un altre càrrec, però res més. Ni tan sols no es determina com s'efectuarà aquesta inhibició o com es concretarà aquesta incompatibilitat, per tant el règim d'incompatibilitats que tenim és no solament permissiu, sinó que jo crec que es pot afirmar d'una manera rotunda que en aquesta Comunitat Autònoma tenim un règim general de compatibilitat, de tolerància absoluta de la compatibilitat i uns mínims absolutament inacceptables, absolutament desconectats del que és la sensibilitat i del que són els requeriments i la necessitat de dedicació dels membres del Govern dels nostres dies.

Els ciutadans de les Illes Balears jo crec que sofrim una pujada de colors quan, comparada la nostra regulació, la nostra normativa a la de la resta de Comunitats Autònomes, resulta que som la darrera, l'única que no té una regulació en matèria d'incompatibilitats. Ens pugen els colors quan als mitjans de comunicació es parla de governs a mitja jornada, ens pugen els colors quan veim que un Conseller ha de pujar a aquesta tribuna a explicar qüestions que ens pareixen fora de l'òrbita parlamentària i fora de la responsabilitat política, que és l'única que s'ha d'exigir des d'aquesta tribuna, i ha d'explicar relacions entre el seu despatx professional i els seus clients, perquè ens pareix que això no respon ni de molt al que l'opinió pública, al que una sensibilitat cada vegada més acusada davant la transparència, davant la necessària moralització de la vida pública, requereixen.

Per tant, si se'm permet reiterar-ho una altra vegada, crec que hem de fer dels debats una qüestió positiva, que hem de treure conclusions constructives dels debats parlamentaris i, per tant, em permet reiterar una vegada més des d'aquesta tribuna el nostre requeriment d'una regulació de les incompatibilitats a la nostra Comunitat Autònoma.

La societat moderna contempla dues tendències que a la nostra Comunitat Autònoma i en realitat a tot l'Estat, amb motiu de la descentralització de poder que ha produït l'Estat de les Autonomies, que per un costat és l'acostament dels centres de decisió, i per tant d'aquelles persones que han de decidir políticament, als administrats, als ciutadans.

dans que són els subjectes passius d'aquelles decisions, i per l'altre costat, l'Administració Pública, independentment del color polític del Govern de torn, de cada vegada té més incidència dins la vida econòmica, dins la vida professional, dins la vida social i, per tant, és lògic que, augmentant aquesta interconnexió, les connexions personals, familiars, econòmiques i societàries esdevenen cada vegada més probables i, per tant, cada vegada més freqüents i justament per això és necessària una regulació estricta dels límits de les actuacions públiques i privades.

Som una Comunitat petita, argumenta la majoria, i determinats règims d'incompatibilitats impedirien de fet l'accés a la funció pública o a l'Administració Pública, a la vida política en definitiva, de determinades categories professionals. Jo crec que justament aquest és l'argument pel qual es fa necessari aquest règim d'incompatibilitats ben determinades, perquè som una Comunitat petita i perquè les relacions personals són excessivament freqüents és necessari que sigui absolutament dissenyat i no amb la tremenda vaguetat que dona el simple enunciat de l'article 32.2 de la Llei de Règim Jurídic, un règim de les incompatibilitats entre actuacions professionals i actuacions polítiques.

Aquesta, Sr President, Sres i Srs Diputats, és la més important de les nostres conclusions, que si es necessari recolzarem amb iniciatives derivades d'aquest debat o amb qualsevol altra que es pugui prendre en aquest Parlament: l'exigència d'una clara, nítida llei d'incompatibilitats.

Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, té la paraula el Portaveu Sr López i Casasnovas.

EL SR LOPEZ I CASASNOVAS:

Sr President. Sres i Srs Diputats. Honorable Sr Conseller.

El Debat de l'estat general sobre l'Autonomia del 1989, el mes de novembre passat, va permetre a aquest Portaveu fer una pregunta: No serà que aquest Govern no és lliure ni autònom, sinó que depèn d'interessos ben concrets que tenen noms i llinatges? Vostès, els del Govern, van entendre que era una pregunta retòrica i no, era una pregunta que tenia concrecions, que tenia realitats i aquestes realitats avui haurien de ser objecte d'anàlisi i de debat en aquest Parlament, en aquesta Cambra, en aquest fòrum. Estic molt content, com a Diputat d'aquesta Cambra, d'haver sentit dir a l'Honorable Conseller que el Parlament era fòrum adequat per debatre qüestions polítiques, no feia falta cap viatge amb aquestes beaces, però òbviament vostè, - l'Honorable Sr Conseller, ha posat una querella perquè - s'han dit unes opinions entorn a aquest tema abans de venir aquí a presentar els seus arguments, que nosaltres valoram que hagin presentat.

"Els governants són sovint persones interposades, les

institucions jurídic-polítiques, una superestructura, i els poders legislatiu i executiu simples delegacions dels veritables poders, l'estructura dels quals és allò que dins cada Comunitat interessa arribar a conèixer a la ciència de la política", permetin que hagi citat aquestes paraules del Professor José Luis López Aranguren en un llibre que recomanaria a tots vostès que llegissin si no ho han fet, que supòs que sí, que es diu *Ética i Política*. El poder s'exerceix, per tant, de moltes maneres, algunes per coerció, pura força, aparell d'Estat, i a vegades aquesta coerció és legítima si respon a una autoritat. A vegades s'exerceix per pressió democràtica oberta, sigui a través d'una vaga, sigui a través d'una manifestació o d'altres mitjans democràtics en un Estat de Dret, però també s'exerceix per acció encoberta, per grups d'interessos. Qui pot negar que el poder sovint és sotmès a pressions de grups d'interessos?

Per tant, Sres i Srs Diputats, anem a veure què ens ha dit l'Honorable Sr Conseller respecte de les seves activitats professionals. En principi ha volgut esmentar que aquí no hi podia haver nosaltres i vosaltres, que aquí tots érem iguals i que per tant ens havíem de sotmetre a una legislació, a una normativa. No faltaria més; nosaltres, el mes de novembre passat ja vam insistir que probablement l'actuació professional i política, la compatibilització de les dues activitats per part del Sr Conseller, era normativament correcta, encara que hi havia molt a dir sobre si era moralment o políticament normal en un estat de separació de poders.

Compatibilitat? Sous que venen prefigurats a les lleis successives de pressuposts. Efectivament hi ha Consellers amb cartera que tenen dedicació absoluta i cobren enguany 5.460.000 pessetes anuals i d'altres que no tenen dedicació absoluta i en cobren 4.764.942, si els comptes ens surten, segons els percentatges d'augment, hi ha 695.000 pts de diferència. Vostès troben, si em permeten la ironia, que per 695.000 pts val la pena arribar a situacions com les que avui vivim, que crec que són penoses? No és tracta de les 695.000 pts, òbviament, es tracta de veure si la Llei de Règim Jurídic permet o no permet la compatibilitat professional i el Sr Gilet ho deia, va haver de sortir, va haver de sortir del Consell de Govern del qual ell és Secretari i per tant ha de donar fe dels acords que s'hi prenen, quan es tractaven determinats temes.

Per cert que encara no ha contestat una pregunta que el nostre Grup li ha fet sobre quantes vegades ha hagut de sortir del Consell de Govern per aquest motiu. Per tant, objectivament reconeix que la incompatibilitat es dona, que objectivament es dona aquesta incompatibilitat. Aleshores, és possible que entre l'actuació professional i l'actuació política, com vostè ha dit, hi hagi unes línies paral·leles? Efectivament les línies paral·leles mai no es troben, si no és a l'infinit, i el seu cas no és aquest, Sr Conseller. Professionalment segueix una línia que políticament es troba quan vostè parla amb un regidor socialista de l'Ajuntament de Felanitx i li demana, li sondeja l'opinió sobre com veurien la situació del conveni urbanístic, les relacions que vostè representa, que vostè el matí no pot actuar de Dr Jeckill i de Mr Hyde amb nocturnitat quan el venen a veure aquestes persones que cerquen finançació, intermediaris o després *Inversiones del Este* o la societat que sigui.

Hi ha un ... polític consistent a considerar que la moral no té res a veure amb la política; així, qualsevol problema deixa de tenir incidència moral. Idò bé, Sr Gilet, un filòsof, Emmanuel Kant, deia com a imperatiu categòric en Moral: "Has de fer? Doncs pots fer". Vostè sembla que fa el contrari: No pots fer, però has de fer, perquè professionalment t'interessa fer i en conseqüència, encara que sigui legal, jo crec, el nostre Grup entén que no pot ser qualificat d'ètic.

Acab, Sres i Srs Diputats. Tenim ben clar que les Illes Balears no són un país de tràfic d'influències, ho hem dit sovint. No hi pot haver tràfic d'influències quan les arrels de les influències niuen dins el mateix Govern; quan un queixal fa mal s'ha d'arrabassar i, en conseqüència, si avui tots estam d'acord que s'han de modificar les normes d'incompatibilitats - per cert, aprofit per recordar per quin motiu, els dies que discutíem el debat pressupostari de l'any 1988, el de l'any 1989, el de l'any 1990, no van recolzar les esmenes del Grup NACCIONALISTA I D'ESQUERRES, llavors PSM-EEM, propasant precisament un eixamplament de les incompatibilitats de Consellers i alts càrrecs hem de ser coherents i, en conseqüència, pensam que si aquesta voluntat de modificar les normes és comuna, les normes es modificaran.

Volem, idò, acceptar aquest compromís i l'hem d'acceptar tots els que aquí hem manifestat la nostra opinió en aquest respecte, perquè fets absolutament normals i correctes, com s'ha dit que eren aquestes actuacions professionals, no siguin un drama per a la nostra Comunitat Autònoma. L'autogovern de les Illes Balears no ha de ser un govern de mínims, malgrat que agradi a la filosofia neo-liberal; volem que l'Autonomia serveixi per acostar els centres de decisió al poble, als ciutadans. L'Autonomia ha de servir per dotar-nos de les nostres lleis i normes, però en cap moment aquestes lleis i normes no han de ser utilitzades en profit d'uns pocs, sinó en profit de la immensa majoria.

Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Portaveu Sr González i Ortea.

EL SR GONZALEZ I ORTEA:

Sí; gracias, Sr Presidente.

Yo recordaba adrede de este debate aquel dicho que se ha atribuido a diversos políticos españoles y sinceramente no sé a quien concretamente corresponde su paternidad, aquel que sostenía que cuando Madrid se acatarraba, toda España estornudaba y a la vista de esta precipitada y poco madura interpelación del Grupo SOCIALISTA, no tengo otro remedio que pensar que estaba equivocado en cuanto la Constitución Española del año 78 había hecho olvidar aquel dicho. A mí me parece que el Grupo SOCIALISTA, el Partido Socialista ha tenido, no sé si calificarlo de catarro o de pulmonía, en Madrid y a consecuencia de esta pulmonía estamos aquí estornudando.

Pero dejemos el tema de la pulmonía de Madrid, porque no es procedente que en esta Cámara nos ocupemos de eso, en otra se tienen que ocupar, y vayamos a centrarnos en el tema de la interpelación. Yo creo que el Grupo SOCIALISTA ha perdido una buena oportunidad que era elevar de categoría un hecho más o menos anecdótico y traer aquí hoy en serio, en profundidad, un debate sobre las compatibilidades, pero no sobre las compatibilidades de los miembros del Gobierno, sino sobre las compatibilidades de cualquiera que esté en el ejercicio del poder público o en el ejercicio político. Desgraciadamente ha preferido quedarse con el tema, insisto, anecdótico que, claro, tiene una prensa más fácil, una venta más sencilla, una demagogia mucho más al alcance de cualquiera y, en fin, vayamos a él, entonces.

De lo que hemos oído hoy aquí a unos y a otros, yo creo que podríamos sacar las siguientes conclusiones:

Primera, el Sr Gilet, Conseller del Govern, ha venido actuando como asesor jurídico de una empresa urbanizadora legalmente constituida que pretendía ejercer su función en suelos cuya calificación dependía del Ayuntamiento de Felanitx, en primera instancia, y del Govern, del Consell de Govern, en última.

Segunda cuestión, el Sr Gilet tiene un despacho abierto al público creo que desde hace más de veinte años y viene ejerciendo normalmente y sin interrupción hasta la fecha en asuntos de igual o de parecida naturaleza.

Tercera, el Sr Gilet es legalmente compatible para este ejercicio. Creo que ha quedado claro y no quiero insistir en los argumentos que el propio Sr Gilet y otros Portavoces como el Sr Pascual han traído aquí en calidad, además, de personas doctas en esta materia jurídica.

Cuarta, en el asunto de la asesoría legal que nos ocupa el Sr Gilet actúa a plena luz del día, con total y absoluta transparencia, con conocimiento del consistorio de Felanitx, no sólo de la mayoría de gobierno, sino también de la oposición y de los funcionarios y advirtiendo en todo momento su condición de asesor jurídico de los urbanizadores.

Quinta, el Sr Gilet no tiene, obviamente, intervención alguna en la aprobación hecha por el Ayuntamiento de Felanitx de unas determinadas disposiciones urbanísticas y sexta y última, en la aprobación definitiva de las normas subsidiarias, aspecto que compete al Consell de Govern, el Sr Gilet está ausente. La conducta del Sr Gilet es, pues, no solamente legal, sino legítima y no hay, por tanto, caso alguno que juzgar en esta Cámara a no ser que introduzcamos otros factores, uno concretamente, la sospecha de que por detrás de la cortina se hubiera maniobrado en favor de intereses de la empresa en cuestión, no sólo el Sr Gilet, sino además todo el Ayuntamiento de Felanitx y el Consell de Govern y de este ingrediente de la sospecha que detrás de la cortina se ocultan maniobras ilegítimas aquí no se ha aportado no sólo la menor prueba, sino ni siquiera el más leve indicio, no se ha aportado el más leve indicio o al menos yo no he oído a ninguno de los que me han precedido en el uso de la palabra en esta tribuna que hayan acudido a

semejante argumento y, claro, si resulta que lo único que se trae es la sospecha que se hace flotar y tiramos de ese hilo de la sospecha infundada, nos encontraremos que nadie, absolutamente nadie está exento de ella, porque no son solamente los Consellers del Govern quienes en su actividad pública pueden ver afectada su actividad privada, también todos y cada uno de los Diputados de esta Cámara, como tales, y como miembros de los Consells Insulares respectivos.

Con nuestras decisiones y acuerdos estamos influyendo permanentemente, en ocasiones muy directamente, sobre actividades profesionales, empresariales, fiscales, etc., que en definitiva pueden afectar a nuestros intereses personales. Naturalmente sucede lo mismo, en el ámbito de la Administración Local, con los concejales. Si admitiésemos que en estos casos no basta con adoptar una actitud transparente e irreproachable como la que el Sr Gilet ha adoptado en el caso que nos ocupa, sólo nos quedaría la salida de condenar a todo cargo público, cualquiera que fuera su naturaleza, a la dedicación exclusiva, lo cual me parece disparatado ya que convertiría la política en oficio de multimillonarios ociosos y de pensionistas, tal vez de farmacéuticos, como decía el Sr Gilet, o requeriría un aumento intolerable de los sueldos de todos esos políticos.

Nuestro Grupo no puede, por tanto, sino eximir al Sr Gilet de responsabilidad política alguna y considerar que en nuestra Comunidad, nuestra pequeña Comunidad, efectivamente, diga lo que quiera algún medio de comunicación oficioso de Madrid, no es ésta de las incompatibilidades la mejor manera de controlar la transparencia del poder público.

Nada más. Muchas gracias.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr Alfonso.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Sres i Srs Diputats.

La veritat, senyors del Grup POPULAR, és que després d'escoltar-los a vostès no puc entendre com tots els alts càrrecs de totes les Comunitats Autònomes de tot el país són incompatibles. Deuen ser d'una altra pasta, un arriba a pensar que deuen ser beneïts, perquè és que tots els alts càrrecs de totes les Comunitats Autònomes, tots són incompatibles, fins i tot els d'una Comunitat molt més petita, La Rioja, governada per vostès; deuen ser d'una altra pasta, deuen ser d'una altra pasta.

El Sr Gilet ha intentat contestar una part mínima de la interpellació, una part molt mínima de la interpellació, perquè ha defensat la seva postura personal. Jo no tenc el més mínim interès a dubtar de la seva paraula, no tenc el més mínim interès a no creure que vostè ha estat summament curós a separar la seva condició de Conseller i la seva condició d'assessor d'un empresa, jo crec que vostè ho ha

fet, però, cregui'm, la dificultat és que no hi ha manera de separar-ho. Record que fa molt de temps un dia vostè es va enfadar molt perquè vaig utilitzar una paraula que vol dir precisament aquesta dualitat, ara no la diré. És absolutament impossible dilucidar, si vostè, qualsevol alt càrrec o qualsevol persona acudeix a discutir un conveni urbanístic o el que sigui amb uns regidors o un batle, si vostè actua com a Conseller o actua com a assessor; estic segur que no hi ha cap batle d'aquestes illes que ho tenguí mentalment clar, el curiós és que no crec que hi hagi ningú d'aquestes illes que ho tenguí clar i lògicament, per si de cas, és el Conseller encara que no sigui el Conseller, encara que sigui l'assessor.

Dins una societat econòmicament desenvolupada, socialment integrada com aquesta i amb una població escassa, aquesta dualitat no es pot mantenir, és absolutament impossible que es mantengui, tenim mil exemples cada dia i no importa ni esmentar-los. Temes puntuals que vostè o altres Portaveus han dit:

Pressupost. El que es diu al pressupost, Sr Pascual, és una incompatibilitat o una exclusivitat per cobrar doblers, una quantitat de doblers, i nosaltres, el nostre Grup, que va estar d'acord com a primera passa per llevar la desigualtat que un Conseller que no es dedica cobra igual que un que s'hi dedica varem dir que estàvem d'acord, però varem afegir que això no llevava - em remet al Diari de Sessions - que era imprescindible regular les incompatibilitats i demanàvem al President de la Comunitat Autònoma que no deixàs cap Conseller que no fos en exclusiva, si no ho recorden mirin el Diari de Sessions.

Incompatibilitat professional. La interpretació que fan de la Disposició Transitòria dels Estatuts del Col·legi d'Advocats és curiosa, com a mínim. Aquest "sense perjudici" no es pot entendre que es lleva la incompatibilitat si no es regula, sinó tot el contrari: que aquestes incompatibilitats es poden estendre a molt altra gent, això és el que vol dir "sin perjuicio", mai manco, sinó sempre més. Jo no som jurista, vostès ho saben, però tots els juristes del nostre Grup i tots vostès com a juristes, tots el que ho siguin també ho entenen.

Les altres qüestions jo no les havia tractat, per tant no les contest. La qüestió de la incompatibilitat ètica no li ho contest. He esmentat i tornaré a esmentar, perquè no les recorden, unes frases del Secretari General del seu Partit i ja ho entendran. L'important és la responsabilitat política i això és una Càmera política, responsabilitat política tant del Conseller com de tot el Consell de Govern per no haver volgut regular les incompatibilitats durant set anys, tot-hom ha passat per damunt aquest tema i és per això, per aquesta responsabilitat política, que avui som aquí. Si el tema de les incompatibilitats s'hagués regulat clarament, ni s'hagués suscitat aquest constipat, Sr González Ortea, quan es referien a això a la General Motor's, en primer lloc, i en segon lloc, Madrid no s'ha constipat ni ha agafat cap pulmonia, aquí no feim atxems. El seu grup polític apel·la a l'ètica, allà, vostès aquí apel·len a les lleis interpretades com volen; jo no he volgut apel·lar l'ètica, he volgut apel·lar a la responsabilitat política d'un Govern que és l'únic

dins tot l'Estat Espanyol que en set anys ha estat incapaç de regular que els seus Consellers siguin incompatibles, que és l'únic del qual poden dir que els seus Consellers o els seus alts càrrecs fan feina per hores com les jornaleres i que em perdonin totes les jornaleres d'aquest país.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Govern, té la paraula el Conseller Adjunt a Presidència, Sr Gilet.

EL SR CONSELLER ADJUNT A PRESIDENCIA
(Francesc Gilet i Girart):

Gràcies, Sr President.

En primer lloc agraïsc a UM les seves paraules així la sèrie de matisacions i puntualitzacions, per ser més exactes, que ha introduït. Pel que fa a la intervenció del CDS, com sempre tan ajustada a una filosofia política i deixant de banda qüestions anecdòtiques, l'únic que li puc matissar és que he sortit a aquesta tribuna perquè ha estat necessari, entenc que si s'haguessin donat una sèrie de passes prèvies, si no s'haguessin dit una sèrie de frases tal vegada no hagués estat necessari, però que de qualsevol manera ho faig sense cap inconvenient.

Ara cal que contesti als del PSM-EEM o nacionalistes d'esquerra. També hi ha hagut un canvi de discurs, no sé per quina raó, però del discurs de desora al d'aquí dins hi ha una sèrie de matisacions jo entenc que per bé, la Càmera ho agraeix, dic que ho agraeix perquè abans he dit que entenien que aquest era el fòrum adequat i varen ser manifestacions públiques que em varen obligar a dir que aquest era el fòrum adequat.

Miri, Sr López i Casasnovas, o jo no m'he explicat o vostè no m'ha entès, no seria la primera vegada, durant quatre anys ens vàrem dirigir la paraula i ens vàrem entendre molt poques vegades: La qüestió de la compatibilització no és una qüestió econòmica, no ho ha de baixar a aquest nivell, no són qüestions de més o manco pessetes - diu que no, però vostè ho ha fet aquí -, és una qüestió de caràcter professional, d'estimació professional. Li he de dir, a més, quan parla de coherència política o professional, que no tots els del PSM-EEM poden posar la mà al foc, dins el seu grup o dins el context del seu grup també hi ha persones que no tenen una actuació coherentment política i professional, però tampoc no entec que aquest sigui el fòrum adequat per parlar-ne, això haurà de succeir a altres fòrums i segurament succeirà. Jo no li he contestat a la pregunta de quantes vegades perquè la pregunta és oral; conseqüentment, quan me la fassin oralment en aquest Ple tindrà molt de gust a contestar-la, ja que crec que també li he contestat d'una manera indirecta sense referir-me directament a la pregunta. Al fons de la qüestió, ni ètica, ni no ètica, ni compatibilitat legal, ni compatibilitat il·legal, ni professional, ni res; aquí hi ha una qüestió de caràcter polític perquè l'assumpte que va ocupar concretament al misser Francesc Gilet amb *Inversiones del Este* va ser un assumpte urbanístic. Si hagués estat de vaques, del que fos, segurament no en parlaríem; la raó, el fons, la vertadera realitat

de les coses és que avui ens trobam aquí perquè és una qüestió urbanística i la qüestió urbanística que s'ha plantejat a nivell municipal s'ha enfilat per amunt i ha arribat aquí.

Segurament haurem de tornar a davallar a un nivell inferior, oportunament, i tornarem a tractar el tema urbanístic, però ja des d'un punt de vista polític, perquè pot estar segur que des d'aquesta tribuna el misser Francesc Gilet no hi parlarà mai; li parlarà, si ve al cas, el Conseller, de les seves qüestions. Això és el que li he de contestar.

Sr Josep Alfonso, efectivament entenc que he estat curós en la separació i vostè sap que no som molt partidari del divorci, però en separació de fets sí que ho he estat i li asseguro que el batle de Felanitx ho va separar perfectíssimament. Si vostè hagués assistit, jo no hi vaig ser, al Ple de dia 20 de setembre, no de dia 29, de dia 20 de setembre a Felanitx, li asseguro que hagués entès perfectament que el batle separava les qüestions polítiques del Conseller Gilet del misser Francesc Gilet. Per què? Perquè ni el Conseller Gilet, ni tots els Consellers junts inclòs el President, ni quasi cap poder sobrenatural seria capaç de fer passar una aprovació d'una al·legació com la d'*Inversiones del Este* al grup municipal de Felanitx si no fos per un autoconvenciment del benefici del poble, això li ho asseguro a vostè, malament digui que no, Sr Valenciano, vostè segurament tampoc no hi era. M'he explicat? Això és lo que li volia dir, encara que sé que ha corregut per altres parts, eh?

Sobre el tema de la interpretació de l'Estatut de l'Advocacia, jo li he remarcat que en primer lloc no l'hagués llegit, no s'havia adonat que hi havia una Disposició Addicional Tercera. No, Sr Josep Alfonso, qualcú sí, però li ha hagut de passar el llibret, ho he vist. Segona qüestió, li ha hagut de cercar aquesta disposició, però són molt ràpids a l'hora de posar-ho a la premsa, però a l'hora de concretar llavors ja la cosa funciona d'una altra manera. Des de l'any 83 a l'any 90 hi deu haver hagut com a mínim quatre juntes de govern diferents, dos degans i quatre juntes de govern diferents; no em puc explicar com és possible que en aquest moment no m'hagin expedientat. Si la seva interpretació és aquesta que jo no puc exercir de misser, en primer lloc voldria saber perquè em passen la quota cada tres mesos i com és possible que, essent un fet absolutament notori, perquè és notori, una de les coses que no es poden dir és que jo faci de Conseller d'amagat, fins i tot qualche vegada som dalt de tot del termòmetre. Conseqüentment no entenc el comportament d'aquesta junta de govern, bé, natural que l'entenc: que actuo dins la legalitat estatutària i dins la legalitat des del punt de vista autonòmic.

No és ver, Sr Josep Alfonso, que aquesta Comunitat no hagi regulat les incompatibilitats. En primer lloc, les ha regulat; que no li agrada com ho ha fet, això és una altra qüestió. Tampoc no és ver que no hi hagi altres Comunitats que no tinguin regulat el tema de les incompatibilitats; no ho dic perquè serveixi d'excusa, perquè aquesta Comunitat ho ha regulat, però la qüestió és que Aragó no li ho té, es regeix per una llei estatal que ves a saber quina és; Canàries no en té, no senyor, es prepara un Projecte de Llei que no va prosperar; Múrcia, no tenim dades, tal vegada en té,

però no hem trobat dades i li assegurem que ho hem cercat; València, exactament igual, no ha legislat res, a part que les interpretacions i l'aplicació de determinades normes també varia quant a la incompatibilitat dels alts càrrecs o dels funcionaris inclosos en la Llei de Funció Pública. No perquè tinguem més importància, jo he dit per endavant que aquesta Comunitat ha regulat les incompatibilitats, d'una manera o altra, però les ha regulat; el que no és cert és que totes les Comunitats ho hagin fet.

Res més, moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Sres i Srs Diputats, se suspèn la Sessió per quinze minuts.

II.-DEBAT DE LES PROPOSTES DE RESOLUCIÓ PRESENTADES PEL GRUPS PARLAMENTARIS EN RELACIÓ AMB L'INFORME DE LA COMISSIÓ NO PERMANENT D'INVESTIGACIÓ I ESTUDI DE LA PROBLEMÀTICA DE LES TOXICOMANIES.

- NACIONALISTA I D'ESQUERRES: R.G.E. NUM. 318/90

- CDS: R.G.E. NUM. 405/90 AL 413/90, AMB DOS INCLOSOS.

- POPULAR: R.G.E. NUM. 445/90.

- MIXT: R.G.E. NUM. 446/90.

- SOCIALISTA: R.G.E. NUM. 451/90.

EL SR PRESIDENT:

Recomença la Sessió. Passam a debatre el Punt II de l'Ordre del Dia, sobre les Propostes de Resolució presentades pels Grups Parlamentaris en relació a l'informe de la Comissió no permanent d'investigació i estudi de la problemàtica de les toxicomanies. Per fer la presentació d'aquest estudi té la paraula el President de la Comissió Sr Alfonso Salgado.

EL SR SALGADO I GOMILA:

Sr President. Sres i Srs Diputats. Senyors del Diari de Sessions.

Unicament unes paraules, Sr President, com a President de la ja dissolta, o sigui com a ex-president de la Comissió d'investigació i estudi sobre la problemàtica de les toxicomanies per introduir l'informe elaborat per la Ponència i aprovat per la Comissió.

Ens remuntam a dia 4 de maig del 1988, quan aquest Parlament va aprovar la constitució d'aquesta Comissió. Dia 6 d'octubre del 88 es constituïa la Comissió i dia 8 de novembre del 1989 la Ponència encarregada de redactar l'informe. Entre els anys 88, 89 i 90 es van celebrar un total de 31 sessions, 23 reunions de la Comissió, 5 de la Mesa i 18 de la Ponència. Es va demanar documentació a proposta dels diversos Grups Parlamentaris al Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, Delegació del Govern, Associació Balear d'ajuda al Toxicòman, Consells Insulars de Ma-

llorca, Menorca, Eivissa-Formentera i a diversos serveis d'aquests, a la Vice-presidència del Govern, Associació *El Patriarca*, Associació de Veïns de Sa Calatrava, al Projecte Home, a l'Associació de Marginats La Sapiència, a la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social, a la Comunitat Evangelista, a l'Ajuntament de Palma i al Senat de la Nació.

Quant a visites i compareixences, sempre a petició dels Grups Parlamentaris, van tenir lloc un total de 26 compareixences i la Comissió va practicar 6 visites a centres de rehabilitació de toxicòmans.

Jo crec que aquesta Comissió, a pesar de totes les dificultats que comportava entrar en una matèria un poc desconeguda fins i tot quant a la mecànica que s'havia de seguir per a aquesta tasca va fer i va bé la seva feina i a pesar també d'algunes incomprensions i d'algunes confusions fora d'aquesta Cambra respecte del caràcter secret dels treballs, que no era capritxós per part de ningú, sinó senzillament un precepte reglamentari.

Avui, en nom de la Comissió, li faig tramesa, Sr President, del que reflecteix tota aquesta feina que hem fet els diversos Grups i només vull fer una molt breu referència que gràcies a la seriositat amb què tots els membres es prengueren la Comissió va ser possible arribar sense esmenes ni vots particulars a l'informe que avui es presenta i que supòs que tots els Diputats ja tenen en les seves mans.

Moltes gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Salgado.

Per defensar les Propostes de Resolució registrades amb el núm. 445/90 presentades pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Diputat Sr Ricci.

EL SR RICCI I FEBRER:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Les propostes de resolució que avui presentem aquí són una mica afegits al que en conjunt hem derminat tots els grups polítics, perquè en veritat ha estat una feina de col·laboració i no d'obstrucció, sinó tot el contrari. Per primera vegada he de reconèixer seriosament l'aportació de tots plegats.

El primer punt que vull defensar és que abans de crear serveis s'ha d'afavorir la prevenció i la reinserció. Massa sovint ens trobam amb fets de la vida social que després costen molt de recuperar perquè hem arribat tard i en el cas de la droga crec que el que hem fet durant aquest any, tant de bo haguéssim tengut la visió de fer-ho bastants anys enrera, hem de pensar que açò no és una cosa que hagi sortit espontàniament, record que ja fa uns 18 anys jo ja vaig veure enmig d'un carrer de Suècia com dues noies s'injectaven a vint passes de la policia, la qual cosa vol dir que indiscutiblement nosaltres ho haguéssim pogut preveure perfectament, que havíem de preveure que la nostra societat, que

s'anava modernitzant, diguem-ho així, en uns ambients socials determinats i una forma de riquesa que a vegades, més que dur-nos a un benestar, du certs malestars implicats, acabaria amb aquest problema.

Per tant, voldria que el primer fos aquest, perquè per mi és el més important, però parlem de prevenció, que ha de néixer de veritat i urgentment amb molta duresa si és necessari - em referesc a duresa de feina - perquè no passi que els nostres fills que van creixent es trobin, com passa avui en dia, amb una oferta contínua d'unes coses vertaderament horroroses que existeixen i que ni la mateixa policia, com hem vist aquests dies, és capaç d'atallar d'una forma radical.

Es fa necessari, per tant, que el Govern Balear elabori un Pla Territorial de Drogues que hauria de tenir en compte l'actuació no solament de la Conselleria de Sanitat, sinó de la Treball i Educació, açò és molt important, Treball i Educació. Aquest Pla Territorial hauria de contemplar altres tipus de drogues, perquè jo crec que aquesta vegada hem fet un petit lapsus, ens hem limitat a parlar excessivament de la droga com si només fos injectar-se, el famós porro i coses d'aquest tipus, quan realment sabem molt bé que la droga més antiga que tenim aquí segurament és l'alcohol, que hi ha casos molt importants i que l'alcoholisme també du a altres línies com aquesta de les drogues dures i coses semblants.

Per tant, si bé es veritat que aquest estudi no ha arribat a conclusions d'aquest tipus, hem de fer possible que quan facem aquest pla s'hi incloguin els temes de l'alcohol i el tabac, que també són drogues malgrat semblin més tolerables pel fet de ser coses més senzilles i és important reconèixer que també són un defecte de la nostra societat.

El segon punt és aconseguir la coordinació de tots els serveis que actualment treballen en el camp de les drogo-dependències. Hem de reconèixer que a nivell nacional la coordinació no ha existit, hem de reconèixer que hi ha un pla, abans ja ho he dit perquè en realitat sé que n'hi ha un, un Pla Nacional lligat a les Autonomies, però és un fet que aquest Pla Nacional que existeix teòricament, durant aquests cinc anys - si no vaig equivocat va néixer l'any 85 - de coordinacions aquí hem vist tranquil·lament com la mateixa Ministra Sra Matilde ha repartit 900 milions de pessetes als seus ..., sense considerar per res si la Conselleria d'aquí tenia un pla a dir, si tenia una feina a fer en aquest tema; no, senzillament ens hem assabentat que havia repartit 900 milions de pessetes. Jo no dic que estigui mal fet açò, si en vol repartir 1.000 o 2.000, millor, però la veritat és que aquí parlem de coordinació i crec que és bo tant pels de dalt com pels de baix, no és tracta de fer cap atac a ningú, la feina és massa important per dedicar-nos a atacar ningú, aquí no es tracta d'atacar el Partit Socialista, els de la dreta o els de l'esquerra, aquí és tracta de ser realment capaços perquè dur endavant aquest tema no és una obligació de colors partidistes, sinó una obligació general.

El tercer punt diu "exigir una repartició equitativa a les Illes Balears dels diners que es destinen a les drogo-dependències". Menorca - i no dubteu que en aquest cas som un

poc afectat - rep molt poca cosa tenint realment en compte les necessitats i els serveis que es presten. Aquí, tal vegada jo podria acceptar una certa modificació no tant partidista, però sí vull dir que el repartiment s'ha de fer molt objectivament i sense cap pressió, perquè personalment i potser d'una manera inconscient tots tenim una tendència a veure més uns problemes que uns altres. M'agradaria que tenguessin l'honradesa davant nosaltres mateixos i els nostres ciutadans de fer un repartiment correcte segons les necessitats, encara que en un moment concret tot vagi a parar a una illa, és igual. Si vertaderament, per desgràcia, una illa ho necessita més que una altra, ja té prou desgràcia, donar-li tot; en definitiva vull dir que sigui un repartiment molt objectiu i de cap manera motivat per les capacitats verbals, polítiques o de pressió, les que siguin. No hi ha d'haver singularitats, insisteixo, sinó una cosa vertaderament plural.

El quart punt diu que "des de l'Administració es realitzi una campanya com cal de la prevenció de les toxicomanies elaborada per a tota la Comunitat de les Illes Balears i integrada dins un programa d'Educació per a la Salut, evitant iniciatives poc efectives i moltes vegades contraproduents". Crec que aquest punt l'hauríem d'examinar molt tranquil·lament perquè pensam que hi ha molta gent de bona voluntat que es dedica a fer feina, insisteixo, de molt bona voluntat, però el problema és que a vegades amb molt bona voluntat es fan vertaderes barbaritats i per tant hem de pensar que la nostra obligació és no acceptar de cap manera les bones voluntats no controlades. Es una tasca important d'aquest Govern i de tots nosaltres com a Parlamentaris que totes aquestes feines s'utilitzin bé i es controlin el màxim. Moltes vegades, insisteixo, gent de bona fe fan o diuen coses que queden bé i resulta que no en tenen idea, però es posen a decidir coses. Els Diputats metges que hi ha aquí dins saben molt bé de què parlo i crec que ells són els primers que no volen que succeeixin aquestes coses.

El punt cinquè parla, sobre el manteniment de la Metadona, que s'ha de demanar que es faci el necessari perquè es pugui treballar entre tots els criteris per a la seva dispersió de les Balears i evitar així iniciatives puntuals i descoordinacions. Ve a ser una mica el que deïem abans, que de sobte la Metadona s'ha convertit en una cosa que tothom pot emprar i que tothom sap com s'ha d'utilitzar i segons les meves informacions moltes vegades s'utilitza molt malament i, per tant, és un cosa que pos a part del que he dit abans perquè hi ha gent que es creu que és com un "ave Caesar" i no ho és ni molt manco, sinó que ha de ser una cosa especialment estudiada i vigilada.

Per últim, el punt sisè, diu que consideram que el treball dins el camp de les drogo-dependències és difícil i sotmès a canvis continus a causa no solament de ser una especialitat molt jove, sinó també a fets com l'aparició de la malaltia de la Sida, canvis a nivell de legislació, aparició de demandes de tractaments nous, ara la cocaïna, i per això és molt important que es contempli un pla de formació i/o reciclatge del personal que treballa aquest tema. Segurament que el reciclatge és un problema de tot arreu, en qualsevol tipus de feina reconeixem de cada dia més la necessitat del reciclatge, però ja dic que aquest tema és molt més impor-

tant, parlem de la salut intrínseca, segurament d'un dels problemes més greus que hi ha avui en dia en el món. Aleshores és molt important la veritat que els reciclatges han d'estar totalment al dia. La capacitat de comunicació amb el que pugui passar tant als Estats Units, com a Àfrica o aquí ha de ser immediata i s'han de conèixer les fórmules millors i s'ha d'estar molt al dia en aquest tema, un tema que, amb el Pla General de Coordinació Nacional, no dubto que serà admès i promocionat per tots, i insisteixo una vegada més a donar les gràcies a tots els Parlamentaris que han col·laborat en aquesta feina que jo dic que ha estat brillant.

Gràcies, Srs Parlamentaris i Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, té la paraula el Diputat Sr Serra.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Sí; gràcies, Sr President.

El nostre Grup vol felicitar el representant del Grup Parlamentari MIXT per les sis propostes concretes que ha presentat, entenem que constructives i que la sensibilitat social és semblant als aspectes que ell ha exposat, si bé desitjarem que moltes altres vegades, sobretot en el moment d'haver d'exigir actuacions concretes al Govern, aquestes sensibilitats exposades amb bones paraules també es concretassin en exigències a l'Executiu, que em pareix que també hauríem d'entrar en aquesta matèria i ho farem d'aquí a una estona.

Així i tot, voldríem comentar la proposta tercera respecte del repartiment equitatiu dels doblers en el conjunt de les Illes Balears. Nosaltres pensam que el tema equitatiu s'ha de referir al territori de cada illa, evidentment, però també als projectes d'atenció als drogo-dependents que hi pugui haver, és a dir, no només referit al tema territorial, sinó també als projectes. Entenem que el text es pot entendre així, si bé de l'explicació podria parèixer que s'anà més bé al tema de cada una de les Illes. Si entràssim a cada una de les Illes, no ho sé, no sé com podríem veure els números, perquè tal com es reparteixen els recursos econòmics hem de tenir present que hi ha distintes Administracions, que hi ha distintos projectes i per ventura no disposam de la informació completa sobre això i per aquest motiu ens pareix que la formulació escrita és l'exacta i la que hauríem de votar sense més consideracions, perquè per ventura el parèntesi que fa referència a una Illa no seria absolutament objectiu numèricament parlant, si haguéssim de treure números, que no crec que sigui el que hem de fer avui en aquest Parlament.

EL SR PRESIDENT:

Per defensar les propostes de resolució núms. 405 a 413/90 presentades pel Grup Parlamentari CDS, té la paraula la Diputada Sra Aleñar.

LA SRA ALEÑAR I PUJADAS:

Gracias, Sr Presidente. Sras i Sres Diputados.

A pesar de ser reiterativa con las intervenciones pasadas y probablemente con las futuras, es cierto que el trabajo de la Ponencia ha sido elaborado por todos los Grupos, pero además de estas constataciones quisiéramos ver incorporadas otras resoluciones.

CDS considera que tanto el llamado modelo permisivo como el modelo represivo producen efectos negativos, por lo que entre ambos extremos la política a seguir debe basarse en una intervención que impida y dificulte que aumente el número de personas drogo-dependientes y al mismo tiempo facilite la reinserción y la readaptación personal, social y laboral a quienes deseen abandonar la droga.

A tal fin, creemos que es necesario desarrollar la investigación en este campo y facilitar, mediante el propio sistema educativo, una información real sobre la dependencia psíquica y física que produce la drogo-dependencia, impulsar en la política preventiva la educación y la formación junto a la información oportuna sobre las nefastas consecuencias de la droga tanto en el plano de la libertad individual como del orden social, incluir la drogo-dependencia en los programas de seguridad y salud en el lugar de trabajo en desarrollo del artículo 118.A del Acta Unica Europea. Por todo esto, CDS propone en su resolución 407 que el Govern presente al Parlament un Plan de Educación para la Salud que recoja especialmente la Campaña de prevención de toxicomanías. Es necesario pasar de la información a la educación, es decir, de la adquisición de conocimientos al aprendizaje de comportamientos.

También creemos necesario y por ello proponemos que las instituciones autonómicas y locales apoyen y ayuden tan sólo a las entidades legalmente constituidas, sin fin de lucro y cuyas actividades acrediten la necesaria solvencia técnica, correcta gestión económica e irreprochable trayectoria, es decir, tan sólo debemos apoyar y ayudar a los centros privados de reconocida solvencia para los tratamientos de rehabilitación. Todos somos conocedores y en concreto los miembros que hemos formado parte de esta Comisión que existen centros privados cuya solvencia es difícil de demostrar y su gestión económica muy difícil de entender.

La Propuesta de Resolución que presenta el CDS registrada con el nº 405 y las registradas con los nºs 409 y 410 están muy en relación, por cuanto que en la primera se dice que el Govern promueva un programa de coordinación y cooperación entre las distintas administraciones e instituciones sociales implicadas en el problema de toxicomanías; en la segunda, que el Govern promueva la firma de un convenio entre los Consells Insulares y los Ayuntamientos con tal de coordinar esfuerzos y de evitar la duplicidad de trabajos en materia de lucha contra las toxicomanías.

En el informe del Defensor del Pueblo correspondiente a 1988, por citar el último, se dice que "la creciente atención al problema de la droga por parte de las Administraciones Públicas ha generado múltiples iniciativas en el ám-

bito de sus respectivas competencias. La aplicación de importantes recursos económicos en este campo ha puesto de relieve algunas deficiencias que sería oportuno corregir para alcanzar una mayor eficacia y rentabilidad. La ausencia de una efectiva coordinación entre las Administraciones Públicas competentes da lugar a la existencia de medios desproporcionados en algunas zonas y a la falta casi total de medios en otras". Sigue diciendo el informe: "Parece, pues, perentorio que se establezca un mayor nivel de coordinación entre las iniciativas municipales, provinciales, autonómicas, estatales, etc., que eviten la duplicación o las lagunas de medios asistenciales ya que las disfunciones existentes tienen como consecuencia una manifiesta dispersión de los recursos económicos y una deficiente rentabilidad de los medios aplicados a este fin".

Como podemos ver, la coordinación y cooperación ya fueron reclamadas o, mejor dicho, recomendadas a todos los niveles. La Propuesta de Resolución 410 es más amplia, ya que establece un programa de actuaciones que desarrolle una política de coordinación de las Administraciones Públicas que garantice un más alto grado de eficacia en cuanto a la prevención de la demanda, reducción de la oferta y tratamiento y reinserción de los toxicómanos.

La Propuesta de Resolución 408 sigue teniendo que ver con las anteriores, es decir, colaboración institucional en este caso dirigida a Menorca. Los esfuerzos del Consell Insular han de reconocerse, pero si desde el Govern se presta esa colaboración puntual que se expone en la propuesta de resolución, creemos que sería importante la creación de una comunidad terapéutica o bien un piso de acogida, que parece ser la necesidad más acuciante en este momento, para la reinserción con cargo al presupuesto de la Comunidad, creemos que sería importante.

La Propuesta nº 411 hace de nuevo referencia a coordinación o colaboración y en este caso en concreto a la Fundación de Ayuda contra la Drogadicción, que es una institución privada sin ánimo de lucro oficialmente reconocida y clasificada como de carácter benéfico asistencial. Es asimismo entidad consultiva de Naciones Unidas, creada con la finalidad de llevar a cabo cuantas actividades puedan contribuir a erradicar el grave peligro de las drogo-dependencias mejorando las condiciones de la vida humana. Entre los objetivos generales de la Fundación está el de promover convenios de colaboración con cualquier institución que desee realizar cursos de formación en drogo-dependencias, así como coordinar una oferta de formación en drogo-dependencias que pueda satisfacer las demandas específicas de colectivos, profesionales, padres, educadores e instituciones.

Aunque entre los fines de la Fundación se contempla todo el ciclo terapéutico de la drogadicción - investigación, prevención, rehabilitación y reinserción social - las primeras actividades se han dirigido hacia la prevención. Para ello se ha creado un centro de documentación e información, el Instituto de Documentación e Información sobre Drogo-dependencias, que reúne todo el máximo de documentación española y extranjera recogida en libros, revistas, material audiovisual, etc., relacionados con cualquiera

de las facetas de la drogadicción, tanto en el campo de la investigación como en el del tratamiento, así como un registro de centros asistenciales de información, de ayuda, todo ello a disposición de cuantas entidades lo soliciten. Solicitémoslo.

La Resolución 412 de creación de un servicio de asistencia telefónica permanente, creemos que sería factible si hay voluntad en su creación y además creemos que en muy breve plazo de tiempo. El servicio telefónico debe estar integrado por personal capacitado para dar respuesta a la demanda de información sobre recursos asistenciales, orientación sobre drogo-dependencias y otras consultas relacionadas con el consumo de droga. El informe anual del Defensor del Pueblo relativo al año 86, que fué presentado el 6 de mayo del 87 en el Congreso de los Diputados ya decía "creemos que la asistencia inmediata a los afectados debe ser un objetivo prioritario, procurándose tanto la deshabituación como la rehabilitación y reinserción social. Además de las medidas preventivas generales para una mejor orientación, es preciso poder facilitar una dirección o un teléfono de un organismo público en cada provincia a cualquier persona afecta a una drogo-dependencia que voluntariamente quiera curarse", etc., etc., según el informe. Como vemos, ya era recomendado por el Defensor del Pueblo el año 87 lo que nosotros proponemos en esta Resolución en el año 90. Querríamos que nuestra Resolución tuviera mejor suerte, ya que no es una simple recomendación.

Por último, la propuesta registrada con el nº 413 nos parece que, a pesar que recientemente se han adoptado medidas restrictivas en este sentido, son insuficientes; se deberían, además, extremar las sanciones para casos de manipulación y utilización de fármacos por personal no competente. La disponibilidad de sustancias que generan dependencia, como los psico-fármacos, los estimulantes, etc., debería restringirse. Creemos que esta resolución incide directamente en lo que es la prevención.

Muchas gracias.

EL SR PRESIDENT:

Per defensar les Propostes de Resolució R.G.E. núm. 318/90 presentades pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, té la paraula del Diputat Sr Sebastià Serra.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Es la vegada que fa quatre que discutim en aquest Parlament en Plenari el problema global de la drogo-dependència, bé, la vegada que fa cinc després de dues interpel·lacions, dues mocions i després d'aquests set anys que duim d'autonomia a les Illes Balears. Segons el nostre Grup, abans PSM-EEM i avui NACIONALISTA I D'ESQUERRES, per bé que som els mateixos els que hem treballat, estudiat i lluitat, els avanços que hi ha hagut són relatius; no podem dir que no s'hagi avançat en el terreny de l'estudi-tractament-prevenió, però al mateix temps de cada vegada

el problema és molt més gros.

Per això, després d'aquell 4 de maig del 88, que amb una filosofia, amb un consens ideològic majoritari en aquest Parlament, jo diria que en la idea, en les paraules tots estàvem pràcticament d'acord, a partir d'aquell 4 de maig del 88, insistesc, ens han guiat una sèrie de principis, una sèrie de punts senzills amb els quals hem volgut actuar. Per això, en aquest moment, el nostre Grup vol ser molt senzill i resumir molt les intencions que hem tengut i les que tenim i sobretot per situar-los en quin moment processal ens trobam, on hem arribat i quina és la perspectiva immediata de futur.

Per això intentaré resumir en 10 punts, en 10 aspectes les nostres conclusions d'aquests dos anys de feina i jo diria d'aquesta preocupació que hem expressat reiterades vegades des que som en aquesta Cambra. Els 10 punts són:

Primer, som davant un tema bàsic, ens trobam davant un problema que afecta tots els sectors de la societat de les Illes Balears, que afecta tota la societat i de cada vegada amb més intensitat. Maldament haguem avançat en certs aspectes, el problema de cada vegada és més gros; malgrat molta gent avui no presti gaire atenció a aquest tema en aquest Plenari, és ben cert que tothom coneix el problema, creim nosaltres, i per tant és una irresponsabilitat que no ens preocupi continuament.

El segon punt, per tant, és el reconeixement del problema cada dia, a cada instant i aquest reconeixement no ens pot dur de cap de les maneres a abaixar la guàrdia en cap aspecte dels que fan referència a la drogaaddicció, problema que jo qualificaria tal vegada com el primer, el primordial que té la societat de Balears en aquest moment.

En tercer lloc, avui hem d'insistir en un tema que hem dit moltes vegades, la urgència de reconèixer públicament els que han treballat, els que treballen en el terreny de la drogaaddicció i més des del punt de vista de la prevenció, des del punt de vista del tractament o des del punt de vista dels familiars que des d'un punt de vista polític. Aquest reconeixement públic, aquest homenatge en certa manera s'ha de fer, perquè en moltes ocasions és una de les feines més desagradables que existeixen, menys reconegudes i, en definitiva, més difícils. Per tant, que arribi aquest reconeixement als qui treballen quotidianament en aquest tema.

El quart punt és que els debats i feina parlamentària s'han fet, hi són i hi seran. No podem oblidar de cap de les maneres que un dels temes fonamentals, quan hi ha un problema social, és debatre'l, divulgar-lo, és fer-lo arribar a tots els racons de la nostra societat, amb modèstia, però a la vegada cadascú en el lloc on pugui; nosaltres, ara i avui, és en aquest Plenari del Parlament de Balears, demà probablement serà en una entitat, al carrer, en família, amb gent drogaaddicta. Sigui on sigui, allà hem de ser; per tant, intensifiquem tots els debats i tota la feina que hi pugui haver en aquest respecte.

Punt cinquè. Nosaltres creim que hi ha un pecat original en tot el problema polític entorn al problema de la dro-

ga a Balears i creim que és la necessitat, la falta d'un pla general d'actuació incardinat en un Pla General de Salut. Mentre no hi hagi aquest pla general, serà molt difícil que hi hagi actuacions concretes a tots els nivells, serà molt difícil que hi hagi una coordinació real i eficaç, serà molt difícil que tots els sectors interessats participin en el problema amb intensitat, molt difícil serà el reciclatge de professionals, molt difícil serà la investigació de nous problemes, de noves tècniques, de fer nous estudis i, en definitiva, noves actuacions. Per tant, tornem al pecat original, reconeguem aquest problema polític i mirem de fer aquest pla general d'actuació, aquest Pla General de Salut que el reculli i que en definitiva sigui un pla director en tots els aspectes i que sigui aquest pla territorial que tant hem reclamat i que tant reclamam.

Sisè punt. Acabem, a veure si ho aconseguirem, amb les discussions i bregues polítiques entre els responsables polítics del Govern de Balears, els responsables polítics de Consells Insulars, responsables polítics d'Ajuntaments, responsables polítics del Govern de l'Estat, per bé que hi hagi partits diferents que comandin una institució o una altra. És increïble, per exemple, que perquè hi hagi un partit, els tècnics es vegin condicionats al fet que al responsable polític li agradi més una cosa o una altra i, en definitiva, aturam, col·lapsam actuacions necessàries per qüestions no ja partidistes, sinó a vegades per qüestions que no sé com qualificar de maneres d'entendre, els distints responsables polítics, el que es fa o deixa de fer. Respecte de Balears, el Pla Nacional de Droga pateix d'aquest problema, el Govern de Balears en pateix respecte del Pla Nacional, l'Ajuntament de Palma amb la Conselleria de Sanitat i podem seguir amb un llarg etcètera inadmissible en un problema com el de la droga. Avui no treurem exemples concrets, però jo crec que tothom, tots vostès ho saben perfectament.

Punt setè, acabem amb el burocratisme. Com és possible que d'un Decret d'acreditació de centres n'hagi sortit una polèmica com la que hi ha hagut i resulti que no s'ha ajudat la gent que treballa en el tema de la droga a resoldre els problemes de papers. Jo vaig estar un poc empegueït quan vaig veure els problemes que es generaven posteriorment al Decret, un Decret que crec que és positiu, però el burocratisme del Govern, en aquest cas de la Conselleria, ha frenat unes possibilitats d'integració de persones, de sectors, i s'ha generat un problema encara no resolt. Per tant, acabem amb el burocratisme, també si és possible.

Apartat vuitè, seguiment, continuïtat de la feina feta, de la sensibilitat pública. Aquest és un punt prou important. En una de les nostres resolucions, la núm. 19 - en presentem 19 i ho feim a la darrera conscientment - denunciem incompliments del que el Govern de Balears s'ha compromès a fer, en aquest Parlament; incompliments, per exemple, d'actualitzar el Pla Territorial, d'informar aquest Parlament, d'actualitzar constantment el pla de lluita contra la droga. Hi ha una certa descurança moltes vegades, diguem-ho així, i per això el seguiment, la continuïtat de tota la feina començada és imprescindible. La gent que representam els Grups Parlamentaris, ni l'Administració Autonòmica, ni el Conseller, ni el Director General, ni tota la gent que treballa dia a dia amb voluntat no ens podem per-

metre el luxe de no continuar, de no seguir. Es un tema prou important, prou de futur perquè tots ens exigim aquest seguiment, aquesta continuïtat.

Això ens du al punt següent i és que no podem deixar tampoc les responsabilitats concretes que tenim a cada moment cada un de nosaltres, cadascú en el seu àmbit. Sobre aquest punt, a nosaltres ens pareix, i ho he dit abans, que a la Conselleria li ve un poc grossa la responsabilitat i procura dir ara hem de coordinar i per això el Centre d'Atenció, per exemple, deixarem que a Palma ho faci l'Ajuntament i nosaltres farem els pobles; llavors a vegades un centre ha dit a la Conselleria fem un conveni d'actuació, la Conselleria diu sí però llavors no el fa; el Parlament discuteix i acorda unes coses i els responsables de la Conselleria no ho presenten; en el Pla Nacional, nosaltres creim que si s'haguessin dut coses més ben dutes per ventura s'haurien aconseguit més recursos i per ventura podríem protestar amb molta més fermesa que hi ha un oblit respecte de Balears en el Pla Nacional, nosaltres això ho veim i ho creim, però al mateix temps també s'haurien d'haver fet les coses molt ben fetes.

En definitiva, ens fa la impressió que les responsabilitats que tots tenim, les del Govern de Governar, les nostres són unes altres, però les seves són de governar, no les podem deixar de banda i creim que avui s'ha de cridar l'atenció en positiu respecte d'aquest problema de les responsabilitats. En aquest sentit ho deim una altra vegada, senyors del Govern i Srs Diputats, el nostre Grup està disposat a col·laborar, a ajudar, a fer feina d'una manera desinteressada en aquest tema i en altres que són els temes socials més bàsics d'aquesta societat. Basta que ens ho diguin perquè venguem a ajudar-los en qüestions tècniques, si en sabem, i en qüestions polítiques amb els nostres sabers. Volem insistir: la responsabilitat en el tema de la droga és massa important per deixar de banda responsabilitats i actuacions.

El darrer punt és respecte de la pluralitat d'opcions i de persones que treballen en el terreny de la droga. Pensem que està bé que ens orientem cap a uns projectes o cap a uns altres, està que ens definim, estan bé coses que han fet i que fins i tot el Conseller sap que li hem aplaudit i que estam d'acord amb molts aspectes que ell ha manifestat i que nosaltres també hem manifestat, però pensem que hi ha moltes persones, molts de sectors i que cal animar-los tots, reconèixer-los tots, impulsar-los tots i també controlar-los tots, un control que també volen i desitgen, però a partir, ho he dit abans, d'un pla general d'actuació, d'un Pla General de Salut.

Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Per part del grup parlamentari MIXT, té la paraula el Diputat Sr Ricci.

EL SR RICCI I FEBRER:

Gràcies, Sr President.

Sols per dir que majorment estam d'acord amb les aportacions que ha fet el Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES, tret de la núm. 5 perquè la Sida és un problema eminentment sanitari i el que és urgent és la prevenció i el tractament d'aquesta malaltia des de les institucions corresponents. Per tant, demanam que ho facin els especialistes en drogo-dependència... encara més les accions i emmascarar la manca d'actuacions coherents en l'àmbit estatal i autonòmic respecte d'aquest problema seria més greu.

Quant al núm. 9, també voldríem dir que si tots demanam coordinació, com podem demanar que el servei de coordinació de drogo-dependències de la Conselleria de Sanitat del Govern Balear es dediqui a fer tractament? Hem d'exigir que coordini i si realment fan falta més serveis per al tractament exigir també que es creïn, però no sense haver determinat abans exactament quin és el nivell de demanda real i no crear més serveis sense que els existents - s'hagin coordinat realment.

Quant al núm. 10, per al fet de la desintoxicació fa falta una unitat especial de personal especialitzat destinat únicament a desintoxicació. A Menorca, el nombre de desintoxicacions hospitalàries que es realitzen per any no justifica tot açò. Les desintoxicacions es realitzen sense cap tipus de problema en el Centre de Salut Mental de Ciutadella i a Son Dureta segons conveni amb el ..., per tant creiem que no és necessari.

Sobre el núm. 11, creiem que actualment tot servei acreditat per iniciar un programa de manteniment amb Metadona. El que s'ha de demanar és que es faci el necessari perquè es pugui treballar amb tots els criteris per a la seva dispersió a les Balears i evitar així iniciatives puntuals i descoordinades.

Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari CDS, té la paraula la Diputada Sr Aleñar.

LA SRA ALEÑAR I PUJADAS:

Sí; gracias, Sr Presidente.

Muy brevemente, solamente para exponer la postura del CDS respecto a una de resoluciones del Grupo NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

Respecto a la nº 5, Sr Serra, el Sida no es una toxicomania, es una enfermedad. Si hablamos de tratamiento de toxicomanías, no creo que debiéramos hablar del tratamiento el Sida, entre otras cosas porque los recursos económicos que se deberían destinar al tratamiento del Sida podrían dejar a cero los recursos económicos que se destinan al problema de la droga y yo creo que lo que había que hacer es prevención del Sida, efectivamente, pero no tratamiento del Sida en este caso concreto, eso es objeto de otra materia completamente distinta, en este caso estamos hablando de toxicomanías. Además, el Sida no es una enfer-

medad que afecte sólo a toxicómanos; el CDS estaría dispuesto a apoyar esta resolución en caso de que se excluyera el término tratamiento y se dejara prevención del Sida.

Respecto a la nº 15, las Administraciones públicas deberían tener un servicio de asesoramiento, información y tal, yo casi me atrevería a decir que es totalmente contraria a la filosofía de las que ha propuesto el CDS, lo que usted pretende es que todas las Administraciones Públicas, desde los Ayuntamientos, Consells Insulars, Govern, todos ellos tengan un servicio de asesoramiento e información. Perdóne, pero yo creo que estaría mejor centralizado. Un buen servicio de asesoramiento e información creo que sería más efectivo que no muchos servicios, sobre todo por temor a que no estuvieran bien documentados o bien preparados como para asesorar realmente una materia tan seria como ésta.

Muchas gracias, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENT:

Per defensar les propostes de resolució. Per intervenir? Sí, per part del Grup Parlamentari POPULAR té la paraula el Diputat Sr Vicens Serra.

/ EL SR SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr President.

Jo volia intervenir per fer un aclariment de la mecànica parlamentària que duim davant les diferents resolucions, atès que no he intervingut en els comentaris de les propostes de resolució del Grup MIXT I del CDS a causa d'un malentès. Per tant, jo demanaria al Sr President si puc fer aquesta intervenció ara o bé esperar a fer-la juntament amb la defensa de les meves resolucions.

EL SR PRESIDENT:

La pot fer ara, si vol, Sr Diputat.

EL SR SERRA I FERRER:

Començarem, doncs, per la del Grup MIXT. En principi, per abreujar, voldríem fer una esmena transaccional respecte de la Proposta nº 1, perquè consideram que el terme elaborar suposa el fet que no n'hi hagi cap. Nosaltres consideram i sempre hem defensat que existeix i per tant consideram que aquesta esmena hauria d'incloure el concepte actualitzar, és a dir, "el Govern Balear ha d'actualitzar el Pla Territorial de Drogues", i després sotmetre a la consideració del Sr Ricci el fet que el tabac i l'alcohol no han de ser tractats en la Comissió de Toxicomanies, ens hem centrat al tema de ..., com ja exposaré i per tant jo voldria que aquest punt que segueix a partir d'educació també quedés retirat. De totes maneres, em centraria més en el tema d'actualitzar el Pla Territorial, un pla que ja s'ha presentat.

Quant al punt 2, realment no es tractaria d'aconseguir la coordinació. Pensam que més o manco ja existeix i per tant hem de parlar de potenciar aquesta coordinació. Sobre

el punt 3, el representant del Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES ja ha dit aquí que el fet d'un repart equitatiu no sigui en funció d'un concepte d'illa, sinó en funció d'un concepte de necessitats i per tant propòs també una transacció en els següents termes, que podrien ser que la distribució del recursos econòmics fos en funció de les necessitats plantejades a les diferents illes. Es evident que la problemàtica a Menorca és diferent de la d'Eivissa, per exemple, que té un menor número de toxicòmans, que no tenen Comunitat Terapèutica i per tant els programes d'habituació són diferents, evidentment complets, com ja posa el text elaborat a Comissió, però que això suposa una càrrega important quant a recursos econòmics per part de l'illa de Menorca.

Quant al punt 4, també voldríem considerar el fet que existeix un programa d'educació per a la salut en aquesta Comunitat Autònoma i matisar, això sí, que es prestà una especial atenció al toxicòman, però dins aquest programa d'Educació per a la Salut. Per tant, jo propòs que el punt 4 quedàs de la següent manera: "que realitzi la tramitació d'una campanya de prevenció dins el programa d'Educació per a la Salut que presti una especial atenció a les toxicomanies".

Quant al punt 5, realment ens trobam en un moment de transició entre una normativa que venia plantejant-se abans de gener del 90, data en la qual va sortir un Reial Decret a partir d'un Decret del Consell de Ministres que regula el tractament de manteniment amb Metadona i per tant pensam que aquest tractament continuarà mantenint-se també aquí a través d'una mateixa Comissió o bé reformat, però que el tractament amb Metadona continuarà tenint un manteniment i, per tant, votarem que sí. Quant al punt 6, sempre d'acord amb el pla de formació i reciclatge, votarem que sí.

Quant al CDS, també voldríem plantejar el mateix que hem dit del Grup MIXT, en el sentit que el terme "promourà" consideram que entra en col·lisió amb la postura que nosaltres hem defensat sempre aquí i el fet que el Pla Territorial ja existeix i, per tant, plantejam la possibilitat de canvi del "promourà" per "actualitzar el programa de coordinació i cooperació", que en definitiva fa referència únicament i exclusivament al Pla Territorial de Drogues elaborat per una Comissió Territorial de Drogues com a màxima expressió de la coordinació que existeix a nivell institucional per plantejar el tema de les toxicomanies.

A l'esmena següent, que és la 406, pensam que són de difícil valoració les darreres paraules que es plantegen aquí, quant a "irreprotxable trajectòria" ja que l'única eina de feina que té el Govern Balear per valorar els tractaments és el Decret 39/89 de registre de centres i aquest Decret, que pot ser sigui capaç de valorar una solvència tècnica o de correcta gestió econòmica, no és capaç ni tampoc no estableix l'obligació de valorar la trajectòria de determinat centre o comunitat terapèutica. Per tant, votarem que no.

A l'esmena 407 pensam que hi ha una mala interpretació del mecanisme perquè el Pla d'Educació de la Salut no s'ha de tractar al Parlament, el Pla d'Educació de la Salut

surt com a acció de gestió de la Conselleria de Sanitat i per tant nosaltres consideram que la redacció és errònia, a més que ja existeix un Pla d'Educació per a la Salut. Per tant, votarem que no.

El punt 408 sol·licita crear una comunitat terapèutica a Menorca. Hem de dir que aquesta possibilitat ja és contemplada al Pla Territorial de Drogues, però que hi ha una premissa fonamental a la qual dona peu el mateix Pla Territorial de Drogues a partir d'aquesta inclusió i és el fet que el Consell Insular de Menorca, que és la vertadera institució que ha de fer una coordinació o un seguiment de la problemàtica de les toxicomanies hauria de ser el que es dirigeix al Govern Balear sol·licitant aquesta creació. Com hem dit abans, pensam que totes les etapes són ben cobertes desde l'illa de Menorca i per altra part el menor nombre de toxicòmans pot fer desaparèixer aquesta necessitat, que a pesar e tot es contempla dins el Pla Territorial.

També voldria fer la consideració que els tractaments amb certs medicaments, com pot ser la ...pot canviar el plantejament de la conveniència o no decontinuar edificant comunitats terapèutiques, ja que aquest tractament permet un tractament ambulatori que en els casos que els tractaments es fan a base de medicació únicament van un poc relegats als que són vertaderament marginats dins la població marginada per si mateixa.

Quant al punt 409/90, realment això és la Comissió Territorial de Drogues, ja hem convingut abans en el fet que el vertader coordinador a nivell de Comunitat Autònoma és la Comissió Territorial de Drogues i pensam que un conveni entre Consells Insulars i Ajuntaments no sigui reflectit a nivell d'aquesta Comissió no té gaire sentit. La coordinació s'ha de buscar a través de les entitats, associacions o comissions ja creades, es tracta de fer útil una gestió a través del que ja s'ha creat i no de crear-ne altres de noves, amb la qual cosa l'únic que faríem seria crear duplicitat de serveis.

Quant a la proposta 410, va aparellada amb la 405/90, és a dir, pensam que realment votaríem que sí a la 405 si és una actuació del Pla Territorial de Drogues i que es podria fer concordar amb el fet d'aquesta actualització que es presenti un programa d'actuacions on es desenvolupi una política de coordinació de les Administracions Públiques. Realment seria l'actualització del Pla Territorial de Drogues que es pretén a través d'aquesta esmena, per tant pens que es podria votar que sí mentre la 405 acceptés la transacció.

Quant a la 411, "iniciar el contactes oportuns amb la Fundació d'Ajuda contra la Drogaaddicció", pensam que no per la simple raó que ja es fa, és a dir, el Govern Balear a través de la Conselleria de Sanitat ja s'ha dirigit a aquesta Fundació, ja hi ha una coordinació i per tant no fa falta repicar sobre això. Votarem que no per la simple raó que ja s'esta fent.

Quant al punt 12, un servei telefònic podria ser una bona iniciativa si realment consideràssim que la població de toxicòmans no està ben informada. Nosaltres pensam que un telèfon no és la manera d'entrar en una població de

toxicòmans, pensam que aquesta gent sap perfectament el camí a recórrer quan vol assumir un programa de rehabilitació i que si és qüestió de telèfon té el *Teléfono de la Esperanza*. No facin cares, perquè la part més important i més grossa de les denúncies que es fan a través del *Teléfono de la Esperanza* són problemàtiques directament relacionades amb toxicomanies. Per tant pensam que el projecte és una cosa ben pensada, però ja existeix.

Quant al darrer, votarem que sí perquè això és una funció que no té encomanada a la Comunitat Autònoma; pensam que és susceptible de millora i per tant votarem que sí.

Passan, idò, a les proposicions del Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES. La primera intenció davant aquestes propostes de resolució és la votació afirmativa, però passa que a mesura que les anam llegint entren en unes afirmacions tan delicades que ens plantegen el fet que realment es posi en dubte el funcionament de determinades activitats, coordinacions o comissions ja creades. Es per això que votarem que no al primer punt, perquè pensam que si tenim una Comissió Territorial de Droga amb la representació d'una sèrie d'institucions que mal que bé duen endavant un projecte...

EL SR PRESIDENT:

Sr Serra Ferrer, vagi abreujant. Intenti abreujar.

EL SR SERRA I FERRER:

Al punt 1 votarem que no pel que he comentat, al punt 2 pensam que s'hauria de reconèixer això, però també -s'hauria de reconèixer el perquè no hi ha una aportació institucional de finançació a aquestes altres institucions i per tant votarem que no, quant al punt 3 pensam que el programa concret d'actuació ja es fa a través de la Comissió Territorial de Drogues, sobre el punt 4 pensam que ja es fa a través del Decret 39/89, quant a la presentació de projectes i memòries de cada una de les comunitats terapèutiques, per tant votarem que no. Votarem també que no el núm. 5 pel motiu que s'han exposat fins ara en el sentit que el tractament de la SIDA és una competència estatal a través de INSALUD, no es poden assumir tractaments de tuberculosi o d'infeccions oportunistes sense comptar amb una infraestructura hospitalària completa.

Quant al punt 6, consideram que efectivament tenen raó i per tant que sí. Al punt 7 votarem que no pel fet que l'extensió de la sanitat assistencial pública ja es preveu dins el Projecte Home i a través d'una coordinació amb l'Ajuntament de Palma, que ha de crear una sèrie de centres d'acollida i per tant es va per aquest camí. Aquesta Comunitat Autònoma té 8 comunitats terapèutiques, si comparam amb una altra Comunitat Autònoma, per exemple Andalusia, amb un major nombre d'habitants en té vuit més.

A la 7, pensam que no. Son dura té un programa de desintoxicació completament orgànic, pensam que la seva funció és aquesta, INSALUD només té assumit això. Sobre el 8, quant a l'ampliació de centres, pensam que no perquè

aquesta ampliació s'ha previst, a més que existeix una xarxa assistencial bastant completa, la Creu Roja juntament amb Palma, el Patronat d'Eivissa-Formentera, el Projecte Home, etc.

Quant al punt 9 pensam que no, hi ha l'opció del Servei Municipal de Droga de l'Ajuntament de Palma que es troba en plena expansió, com he dit abans, amb 5 nous centres d'acollida. Pensam que crear més centres de llits de desintoxicació hospitalària, el núm. 10, pensam que n'hi ha prou, que no fan falta llits de desintoxicació. Quant al punt 12 també pensam que no, és a dir, que no tenim per què subvencionar els nous centres de Metadona ja que altres institucions públiques dependents, per exemple, d'INSA-LUD o de la Creu Roja es poden fer càrrec d'aquests centres. Quant al punt 12 pensam que això sempre es positiu, impulsar la protecció, creació i coordinació de serveis de rehabilitació, per tant aquí votarem que sí, a pesar que pensam que el pla de proteccions bàsiques del grup ... locals també són una eina de les diferents associacions per a la seva reinserció. Per al punt 13 li proposaria de canviar l'ordre d'importància quant a la institució que ha de ser capdavantera a l'hora d'arreglar els temes jurídics dels drogo-dependents. El Projecte Home és capaç de subvencionar els reclusos que la mateixa presó envia a les seves comunitats terapèutiques, els assistents socials de jutjat, per exemple, són subvencionats per la Comunitat Autònoma, Consells Insulars i Ajuntaments, en tant que el Ministeri de Justícia no aporta cap quantitat rellevant per...

EL SR PRESIDENT:

Sr Ferrer, vagi abreuçant, perquè vostè fa vint minuts que conversa.

EL SR SERRA I FERRER:

El 14, no; el 15, no; al 16 votarem que sí, al 17 votarem que no, al 18 votarem que sí, al 19 evidentment votarem que no.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Ferrer. Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr Gómez i Arbona.

EL SR GOMEZ I ARBONA

Encara que em pertoqui el torn de presentació de les meves propostes, si vol que faci conjuntament la fixació de les dels altres Grups i les meves...

EL SR PRESIDENT:

Jo ho trob convenient, sí senyor.

EL SR GOMEZ I ARBONA:

Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Per aclarir puntualment el tema de la SIDA, perquè avui els Srs Diputats i la Sra Diputada han de fixar posicions i cada vegada que intervenen obrin debat. De manera que es limiti a contestar el que no ha entès de la SIDA, Sr Serra.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Moltes gràcies, Sr President, per la magnanimitat d'interpretació del problema.

Jo pensava que una proposta que diu "Tot programa de tractament de toxicomanies ha d'anar acompanyat de la prevenció i tractament de la SIDA" era un tema molt clar. Això no vol dir que a través de la droga s'hagi de fer tot el tractament de la SIDA ni de prop fer-hi, com ha paregut que interpretaven la Diputada Aleñar del CDS i el Sr Ricci del Grup MIXT. El que nosaltres constatem i deim és que aproximadament el 50% de persones que hi ha a les comunitats terapèutiques d'aquestes illes i que són a centres de tractament tenen anticossos de la SIDA; per tant, nosaltres no parlem de malalts de SIDA en fase terminal, que per a això ja hi ha Son Dureta o Caubet, en aquests moments, per ventura un altre dia s'hauria de mirar i discutir aquest tema...

EL SR PRESIDENT:

Ho discutirem un altre dia, Sr Serra.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Sí, senyor. Però sí que volem clarificar que ens referim senzillament al fet que les persones que varen ser tractades de toxicomanies de manera voluntària, amb familiars, etc., moltes tenen un problema de SIDA i que si no hi ha una prevenció i un tractament d'aquest tema juntament amb el de la drogaaddicció, passa que la SIDA es pot espargir d'una manera incontrolable.

Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr Gomez i Arbona.

EL SR GOMEZ I ARBONA:

Gràcies, Sr President.

Per començar, encara que sigui repetitiu, s'ha de dir que jo crec que el treball de la Comissió va ser interessant, sobretot per una qüestió, que jo definiria que va ser un poc perquè vam tenir el coneixement científic de la problemàtica de les toxicomanies a les nostres illes. Dic científic perquè podríem tenir les nostres sospites, les nostres experiències, però hem tingut la constatació de quin són els èxits, els avanços i les mancances que tenim actualment a les nostres illes.

Jo crec que el tema de la drogaaddicció s'ha dramatit-

zat molt, a nivell de premsa cada dia surten tot un seguit de notícies relacionades amb el tema, totes les malalties i tots els fenòmens que l'envolten, SIDA i delinquència, i jo crec que moltes vegades aquesta visió no és prou realista, és una visió molt alarmant que no sol agradar molt a la gent que treballa en el camp de les drogues, perquè deforma un poc els fets. Tot i creient que és un tema important, jo no diria que és el problema més important que les nostres illes tenen en aquest moment i el fet és demostra en el poc interès que produeix dins aquesta Cambra, que produeix a la premsa quan se'n parla o s'intenta parlar-ne, com feim avui, d'una manera seriosa.

Jo crec que el tema de la drogaaddicció és un tema on no hi ha bons i dolents, on ningú té la culpa o almanco l'única culpa, on tots ens hauríem de pegat tocs al pit i reconèixer la part de responsabilitat que ens pertoca. És cert que el tema drogues a Balears ha passat per diferents etapes, és cert que les diferents administracions, Comunitat Autònoma, Consells, Ajuntaments i organitzacions no estatals han treballat i d'una manera important, però també és cert que per una manca de planificació s'ha treballat d'una manera descoordinada i a vegades s'han duplicat els esforços, i açò, en un tema on els doblers van escassos i on s'ha d'anar alerta a com es fan les coses, és un tema greu.

Jo crec que les actuacions que s'han realitzat han obeït més a la sensibilitat de determinats responsables polítics i que no hi ha hagut una veritable planificació. Nosaltres, i la Ponència ens ha donat la raó, havíem denunciat, més que denunciat havíem dit, no m'agrada la paraula denunciar, que no existeix un veritable Pla Territorial de Drogues. Jo sé que és un tema que a vegades no agrada al Govern, però és cert i el fet és que el membre de la Comissió i de la Ponència han vist que no hem pogut aconseguir cap document que sigui un Pla Territorial de Droga, una altra cosa és el seguit d'actuacions que han fet les diferents Administracions, però jo a això no li puc dir un pla territorial, li puc dir un progrma conjunt, però no un pla territorial amb uns objectius clars, a mig termini i a llarg termini.

Per tant, jo crec que el camí que ens havia de marcar la Ponència i que volia marcar la meua intervenció i les nostres propostes és que a partir d'aquesta discussió de tots els Grups es marqués un camí clar amb uns objectius i que el Govern s'adoni que amb la feina de tots, no únicament la feina del Govern, sinó del Govern, del Consells, dels Ajuntaments, evitant iniciatives paral·leles en tots els camps, el de la prevenció, el del tractament, el de la reinserció, és l'única manera d'aconseguir quelcom per solucionar el tema de la drogaaddicció a Balears, tenint en compte, almanco el nostre Grup ho té clar, que no hi ha solucions màgiques, que no hi ha una fórmula màgica ni la té ningú.

De fet, el tema dels doblers, sobre el qual a vegades hem sentit gemegar qualche Administració, no ha solucionat el tema de les toxicomanies. Tenguin presents països com Holanda, com els Estats Units, on s'hi destinen grans quantitats de doblers, no vull comparar, però grans quantitats de doblers, el tema de la drogaaddicció es troba igual o pitjor que aquí, em referesc a Balears i a Espanya, és a dir, no crec que el tema de més o manco doblers sigui la clau de

la solució del problema de les toxicomanies, la clau es troba en la col·laboració i en la coordinació, llevant protagonismes i intentant treballar tots junts, és una cosa que jo vull remarcar perquè a vegades altres representants d'altres Grups han esmentat que a vegades hi ha unes lluites o uns intents de protagonisme entre diferents Administracions. Jo crec que ho hem d'evitar fins i tot per un altre motiu, perquè a l'administrat, a la gent del carrer no li importa qui li presta el servei, li és igual que li doni un Ajuntament, una Administració, una associació de veïns o la Comunitat Autònoma, no li importa gens ni mica, el que vol és que li solucionin el seu problema i nosaltres, els representants polítics, n'hauríem de ser conscients i mirar d'arreglar-ho.

Les nostres propostes, intentaré detallar-les un poc més, van en aquest sentit. Jo crec que s'han fet des d'un punt de vista constructiu i volen col·laborar i ajudar el màxim. Primer parlem que s'elabori un Pla Territorial de Drogues que contempli les Conselleries que hi poden incidir. A vegades s'ha carregat tota la culpa o tot el pes del tractament a la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social i nosaltres voldríem rompre aquesta línia. Creim que té tanta importància la Conselleria de Cultura, que en aquest moment la Consellera no és aquí, com la de Treball, que tampoc no hi ha en Conseller, com la de Sanitat, pr un fet clar: els altres companys ja ho han dit, el tema de prevenció és bàsic per a un objectiu no a mig termini, per a un objectiu futur. Fins i tot el Grup MIXT, en les seves propostes, està d'acord amb aquesta línia i per tant nosaltres el felicitem. Creim que és molt important tenir un Pla Territorial que impliqui totes les Conselleries del Govern. De fet, els plans de lluita contra la droga o sobre la droga de totes les altres Administracions Autònòmiques no són cosa exclusiva d'una Conselleria, sinó de tot el Govern i a vegades depèn de Presidència.

Quant al Programa d'Educació per a la Salut és un tema que no és nou. Vostès recordaran, els que hi eren, hi havia qualche membre del Govern que no hi era, que nosaltres vam dur un programa d'actuació coordinada d'educació per a la salut com a propostes d'unes jornades balears que hi havia hagut sobre aquest tema. En aquell moment es va derrotar, es va considerar que ja es feia cosa. El representant del Grup POPULAR diu que hi ha programa d'Educació per a la Salut, nosaltres estariem contents que hi fos, però la trista realitat és que no hi ha un programa, hi ha diferents actuacions d'Ajuntaments i açò no ho dic amb un esperit crític, sinó que ja ens hem d'ajuntar, asseure'ns i parlar de quin programa s'ha de fer, no esperar i entrar en discussions beneïtes.

La xarxa única d'assistència al toxicòman. Aquest punt és importantíssim si volem que s'arregli el tema de la drogaaddicció a Balears. A altres Comunitats Autònomes, tal vegada amb la mateixa complexitat i problemàtica que té la nostra, han donat solucions clares al tema: han fet concerts amb Diputacions, aquí serien Consells o Ajuntaments, per aprofitar les xarxes que hi ha. Per què no ho podem fer aquí? Jo crec que no ens falten recursos, el representant del Grup POPULAR acabar de dir que hi ha 9 granges de rehabilitació, n'hi prou i de sobra, hi ha prou centres de dia i prou xarxes, el que passa és que no van coordinades i jo

crec que s'ha de fer un esforç per marcar aquesta xarxa única que no impliqui una duplictat de vies, açò és un tema que tothom que ha treballat amb drogaaddictes sap que, per les seves mateixes característiques, el drogaaddicte tendeix a rodar i si des de l'habilitació encara li donam peu que hi hagi diverses xarxes paral·leles afavorim que aquesta persona no trobi el camí clar per reinserir-se.

Quant al punt 4, creació d'un inventari de recursos, és en camí amb el Registre de Centres, l'únic que nosaltres volem constatar amb la nostra proposta és que continuï i li feim un afegit, que hi hagi un registre únic de toxicòmans. Açò, que seria un tema importantíssim que, a més a més, ens serviria per tenir un vertader coneixement del tema, únicament es pot aconseguir si hi ha una xarxa única pública, que no existeix en aquest moment. Hi ha el ..., però no és un registre únic de toxicòmans.

Quant que el pla contempli la problemàtica alcohòlica, encara que a Ponència i Comissió no se'n va parlar en profunditat, nosaltres vam intentar incidir, vam creure, en consens amb tots els altres que no havíem d'entrar en profunditat en el tema, que és molt difícil parlar de toxicomanies i no fer-ho de la toxicomania alcohòlica, que jo quasi diria que és la problemàtica toxicològica més important de Balears, molt més que la de drogues no institucionalitzades i la que produeix més morts, la que produeix més absentisme laboral, molt més, el que passa és que hi ha molta més permissibilitat, no en fa mal als ulls veure una persona en un estat físic important i ens en fa veure-la quan es punxa.

Quant al punt 6, potenciació del Decret de centres, la veritat és que creim que aquest està molt bé, el que s'ha de fer és el que em sembla que fa la Conselleria, dur un control i que hi hagi una transparència de quins centres hi ha, quins mètodes duen i, per tant, això implicarà control.

El punt 7, nosaltres creim que és important i que no es pot deslligar de tots els altres, que és la creació d'un servei de vigilància farmacològica. Al Debat dels pressuposts el Conseller va anunciar que el crearia, nosaltres hem volgut que quedés plasmat en una proposta perquè hi ha hagut constància, per tal que si realment s'aprova d'aquí a sis mesos ens en haurà de donar compte i si no, el vent s'endu les paraules.

Al 8 establim un pla de reciclatge de personal, jo crec que és una qüestió fonamental i en aquest moment una mancança molt greu en el tema de toxicomanies. Hi ha dificultats perquè la gent es formi, la gent es forma amb iniciatives pròpies, amb un voluntarisme realment molt bo, però sense que hi hagi un pla de reciclatge marcat des de la Conselleria.

Com hauran vist i torn a repetir, les nostres propostes s'han fet des d'un punt de vista constructiu. No volem entrar en una dinàmica de bons i dolents, ni d'aquesta Administració és bona i aquesta és dolenta, sinó que tots tenim la nostra part de competència i de responsabilitat.

Quant a les altres propostes que han presentat els Grups que fins ara han parlat - quan el Grup POPULAR

presenti les seves ja farem un altre torn - voldríem dir que al punt 5 del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, quant a prevenció, no acabam de tenir molt clar si la intervenció que ha fet últimament implica que lleva el tema del tractament de la SIDA, perquè nosaltres tampoc no ho tenim molt clar, nosaltres creim que podria ser complicat que el Pla contemplés el tractament de la SIDA.

Quant a la proposta núm. 9 no estariem d'acord. Creim que la funció de la Conselleria és la de coordinació i planificació i des del Centre s'ha de fer aquesta feina. Per tant, nosaltres no estariem d'acord que el Centre Coordinador tornés a fer accions d'atenció directa.

Quant al punt 10, no estam d'acord que necessitin més llits d'assistència hospitalària i en el cas de Maó, que és el cas que coneixem més, el de Menorca, amb l'estructura que hi ha actualment, no hi ha hagut cap tipus de problema. Per tant, crear una estructura que no és necessària, no creim que sigui convenient.

Quant al punt 15, que parla d'un servei específic d'assessorament que haurien de tenir les Administracions Públiques, nosaltres creim que si hi hagués aquest servei coordinador per part de la Conselleria, aquest seria el punt de referència on demà hauríem d'incidir per a qualsevol informació problemàtica, dubte des d'un punt de vista legal, jurídic, educatiu, el que fos, per tant tampoc no creim necessari crear un altre servei.

Igualment del punt 17, on parla de la creació d'un Centre d'Investigació de la problemàtica de les toxicomanies, creim que la formació i preparació del personal no s'hauria de fer amb la creació d'un centre, sinó a través del Servei Balear de Salut, que sembla que prest vindrà o no vindrà, veurem, o a través de convenis amb la FAT o amb la Universitat de les Illes Balears.

Sobre el punt 18, tenim els nostres dubtes perquè no entenem a què feia referència el primer paràgraf sobre la falta d'informació del Pla Nacional. Supòs que ha quedat clar per als membres que han assistit a la Comissió i a la Ponència que el Pla Nacional desapareix quan arriba a Balears perquè hi ha una sèrie de programes o almanco en teoria hauria de ser així, hi hauria d'haver un Pla Territorial, però com que no existeix hi ha una sèrie de programes accions. Per tant jo crec que s'hauria de presentar una cosa molt més estructurada i açò tal vegada significaria poder rebre més doblers.

Quant a les propostes del CDS, en general les trobam totes acceptables tret de la 413, perquè creim que el Govern de l'Estat ja ha adoptat mesures legislatives que redueixen la disponibilitat de substàncies que generin dependències, per tant no em semblaria bé tornar a incidir sobre el tema. Quantes a les altres, les 405, 409, 410, 411 i 412, creim que açò formaria part del que nosaltres anomenam Pla Territorial i que estariem d'acord. Quant a les 406 i 407, ens sembla que el redactat de les del CDS podria ser millor que el de les nostres, primer perquè podria ser interessant que es dugués al Parlament per a la discussió sobre

si estam d'acord o no.

Quant a la 408, diríem el que hem dit abans, que nosaltres no estarem d'acord que es fes una granja terapèutica, una comunitat terapèutica, i en canvi hi estarem amb un pis d'acollida, que és una petita mancança que tal vegada existeix en aquests moments.

Quant al Grup MIXT, primer de tot felicitar el Sr Ricci pel treball de síntesi, d'assessorament. Encara que sembli estrany estam d'acord amb totes les seves propostes, de la qual cosa ens felicitem i el felicitem. Tal vegada podríem estar més o manco d'acord amb el redactat, però hi estam amb la idea de totes.

Res més. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Diputat Sr Serra i Ferrer.

EL SR SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr President.

Votarem que no a les sis primeres i que sí a les 7 i 8.

EL SR PRESIDENT:

Per defensar les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari POPULAR amb el núm. 445/90, té la paraula el Diputat Sr Serra Ferrer.

EL SR SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Les conclusions de l'estudi elaborat per la Comissió de Toxicomanies de l'àmbit territorial d'aquesta Comunitat Autònoma no ens de fer limitar ni per un moment el problema de la toxicomania únicament a nivell balear i molt manco quan ja és públic desde el gener un informe de l'ONU i un Congrés Mundial de Toxicomanies organitzat per la Creu Roja. El problema, per tant, fa recordar que s'han de tenir presents dues evidències: les repercussions d'una Comunitat Autònoma sense competències plenes ni recursos disponibles per a la lluita contra la droga, que és un problema mundial, i que ens hem de centrar en l'heroïna atès el seu efecte devastador social, moral, familiar i laboral i que representa el 97% del problema dels opiacis en aquesta Comunitat Autònoma, segons l'estudi del 88, que deixa 1,7 per a la cocaïna i un 1,1 per a la resta del opiacis.

Per abordar aquesta problemàtica a nivell nacional, s'estableix oportunament un Pla Nacional de Drogues amb un grup interministerial que estableix les prioritats del pla i que són deducció oferta i demanda, disminució d'inseguretat ciutadana, oferta i regulació de serveis, coordinació i cooperació entre Administracions. Aquesta Comunitat Autònoma només pot intervenir en aquests dos darrers; així rep aportacions econòmiques per finançar la lluita contra les

toxicomanies i parlem d'una Comunitat Autònoma que el 1989 ha destinat 120 milions de pessetes únicament al problema de la droga. La contrapartida ha estat l'ajuda econòmica del Pla Nacional, 38 milions, és a dir, una Comunitat Autònoma d'alt risc en el problema de la drogaaddicció, que en termes relatius ocupa un lloc important en aquest tema, rep subvencions del Pla Nacional de Droga en quantitats que la situen al lloc núm. 14, per al 89, d'un total de 17 Comunitats Autònomes.

Així, doncs, és evident l'esforç econòmic d'aquesta Comunitat Autònoma per arribar al total de 172 milions destinat a toxicomanies i que fa que ens col·loquem una ratio per habitant superior a Catalunya o a Madrid. Per altra part, de l'elevat índex de toxicòmans d'aquestes illes ens en pot donar referència que siguem capdavanters, per exemple, en la SIDA, únicament per sota del País Basc en un 0,8 i el mateix passa amb el Servei Estatal d'Informació de Toxicomanies, o sigui que en tants per mil, ens situa després del País Basc en nombre de casos d'inicis de tractament, nosaltres un 0,7 i el País Basc un 0,8; la resta tenen un índex per mil habitants inferior.

Es clar que no són el mateix 50 toxicòmans en una població de 100 habitants que en una ciutat de 100.000, les repercussions són diferents i per això advocam per un repartiment més equitatiu i en funció de valors relatius. Però, què fa el Govern de Madrid? Reparteix les subvencions en funció del nombre d'habitants i com a exemple ens referim textualment al "Acuerdo del Consejo de Ministros para la distribución de 1.200 millones para los gastos que originen los programas autonómicos sobre drogas en función del número de habitantes, según el Real Decreto 890/87". Aquest Reial Decret, si ho volem escorcollar, representa una estadística del 86 amb el que suposa l'increment de població des del 86 fins avui i fa referència a una població de dret completament desfasada respecte de la població de fet, dels que presenten un desfasament més gros entre totes les Comunitats Autònomes representades en aquest Reial Decret.

Així, d'aquests 1.900 milions, aquesta Comunitat Autònoma en va rebre 23. En comparació, per exemple, i amb tots els meus respectes vers la seva problemàtica de toxicomanies, Extremadura en va rebre 33 amb 330 inicis de tractament i Castella-La Manxa, 51, amb 147 inicis de tractament, mentre aquesta Comunitat Autònoma, amb 494 inicis de tractament, va rebre, com he dit, 23 milions. La finançació d'aquesta Comunitat Autònoma per part del Pla Nacional de Drogues, doncs, és queda curta al distribuir-se els recursos per nombre d'habitants en lloc de fer-ho, per exemple, per índex de toxicòmans.

S'ha de dir, de tota manera i sense cap dubte, que el tema de la droga preocupa i que s'intenta suprimir-lo o pal·liar-lo des de qualsevol Administració institucional i en aquest sentit el Govern Central ha tengut bones iniciatives, la més recent el Reial Decret aprovat pel Consell de Ministres el passat dia 19 de gener que liberalitza la dispensació de Metadona i que.... utilitzada per al procés de desintoxicació, però també voldrés que es corregissin evidents fallades que es produeixen en aquesta Comunitat Autònoma

com en totes aquelles... Administració Central. S'han firmat convenis d'una manera anàrquica i sense comptar amb cap Comissió Territorial de Drogues; hi ha una Llei de Protecció Jurídica del Menor que data de l'any 48, quan els casos de toxicomania comencen a menys de 16 anys; hi ha una alteració a nivell de les institucions penitenciàries, acusacions disperses respecte del funcionament d'aquesta institució més centrada en el centre penitenciari, on hi ha la Comissió Social de la Presó de Palma de Mallorca. La falta d'enteniment denunciada per la Delegació del Govern entre aquesta Delegació i l'Ajuntament de Palma ha fet que no s'ampliïn els serveis de vigilància del carrers i això ho publicaven tots els diaris. INSALUD, centrada en la tasca assistencial, mentre persegueix l'actuació primerenca que implica prevenció, però es nega a l'únic projecte que implica una prevenció de toxicomanies, per exemple, a Eivissa i Formentera, el programa de seguiment de bojos d'alt risc, que INSERSO accepta, però no INSALUD.

Aquesta Comunitat Autònoma també té competències, evidentment que en té, el Pla Territorial de Drogues inclou la creació de la Comissió Territorial de Drogues i... de diferents Administracions Públiques per a la coordinació de diverses accions a realitzar. Aquesta Comissió s'ha reunit el que era preceptiu, però el rendiment és millorable, això és ver, Si es creen fòrums de debat, s'han d'aprofitar en comptes d'establir instituts mancats de proteccions efectives per aconseguir un pla conjunt que eviti duplicitats i els recursos arribin al màxim de necessitats. L'Ajuntament de Palma, amb uns pressuposts del 89 similars als d'aquesta Comunitat Autònoma, es d'obligada integració pràctica i efectiva amb la Comissió i és necessari que duplicitats afavorides per algun Diputat d'aquesta Cambra i em referesc a la firma del conveni entre la Federació Espanyola de Municipis i Províncies, per la Comunitat de Municipis i Diputacions Provincials, Ajuntaments i Consells Insulars sobre la droga no ha comptat amb el suport de la Comissió Territorial de Drogues ni ha tengut constància, a nivell dels Consells, que tenguessin notícia d'aquesta Federació.

A nivell d'aquesta Comunitat Autònoma, a nivell de Govern Balear, és evident que s'han de desenvolupar els plans documentals sobre la problemàtica de la droga i utilitzar del Decret 39/89 de 31 de març, ara bé, sempre s'han d'evitar actituds contràries a la filosofia del Pla Nacional de Drogas, com ha fet el Ministeri d'Assumptes Socials, que ha distribuït més de 820 milions de pessetes per a organitzacions no governamentals en programes d'atenció a drogo-dependència sense comptar amb els organismes del Pla Nacional de Drogas. Recordam que aquesta Comunitat Autònoma el 1989 va sol·licitar 68 milions i n'hi donaren 38.

Per acabar i perdó per la rapidesa d'aquesta exposició, unes paraules del Ministre García Vargas de juny del 89, ho diré en castellà perquè ho va manifestar així: "Destacar la labor que lleva a cabo el Gobierno Balear en materia de gestión de centros de rehabilitación de drogadicitos y los logros obtenidos en la carrera asistencial" i, per altra part que "el Proyecto Home es un modelo que está dando muy buen resultado en la Comunidad Balear". Amb aquestes dues afirmacions entro a la primera esmena que he presentat, les altres es donen per defensades.

Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Diputat Sr Ricci.

EL SR RICCI I FEBRER:

Gràcies, Sr President.

Jo he de dir que votaré a favor dels punts 2, 3, 4 i 5, si bé del primer, jo, que vull reconèixer totes les feines de la Conselleria que he dit i tots els esforços realitzats pel Govern Balear durant tots aquests anys, demanaria que ho apartqués com una resolució però també que ho retirés per la senzilla raó que aquí intentam posar resolucions que aportin algun tipus de feina o futures formes d'actuació general nostres. Per tant, tot i reconeixent públicament totes les feines que s'han fet i aquí es descriuen, també demanaria que, a part d'aquest reconeixement, que això no sigui una resolució.

Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, té la paraula el Diputat Sr Serra.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Sí; gràcies, Sr President.

Procurarem ser molt breus. Respecte de les resolucions del Grup Parlamentari POPULAR, votarem que sí la 2a., la 3a. i la 5a. i no entrarem en matisos d'intencionalitat de si ens agrada més o manco la redacció, sinó senzillament perquè creim que són coses positives i no farem com vostès, que seguint unes directrius que sé cert que no són les dels membres de la Comissió que hem treballat aquests anys, sinó que vénen d'altres bandes, ens imaginam que del mateix Govern i amb bastant mala ombra, per altra banda, per no dir una altra expressió, o mala eh?, perdó per l'expressió, però és que no en sé d'altra, els mallorquins a vegades tenim aquests problemes en el bon sentit...

EL SR PRESIDENT:

Que no figuri al Diari de Sessions. Continui, Sr Serra.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Sí, senyor, mala idea. Gràcies.

Aleshores, al marge d'aquestes consideracions, nosaltres volem insistir en un punt frontal: La Conselleria, en molts aspectes deixa de les mans les responsabilitats. Molt bé el Projecte Home, molt bé altres coses, però malament malament moltes altres, moltes responsabilitats que té i no vol assumir i de cada dia manco.

Per favor no ens parlin de les beques individuals, que hi ha hagut cada conflicte que ha espantat i no ho diguin per bé, perquè realment hi ha hagut moltes protestes. Per altra banda, i no només enguany, parlem des del 83, que som aquí, insistim en el Pla Nacional. Nosaltres, Sr Portaveu del Grup POPULAR, estam absolutament d'acord que el Pla Nacional envia pocs doblers a Balears, totalment d'acord, però ¿què ha presentat, el Govern de Balears, al Pla Nacional? Creim amb serietat que podem demanar que siguin supervisades prèviament totes les ajudes per la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social? Tant de bo fos així, però és que a ells molts de pics tot el plantejament els ve gros. Nosaltres creim que el punt 4, si es pogués modificar demanant al Pla Nacional rigor, més coordinació, més doblers per a Balears per als plans d'atenció a la droga, hi estarem d'acord, però en aquests moments ens pareix que no podem pensar ni dir, perquè no ens pareixeria rigorós, que la Conselleria és magnífica, com vostès diuen al primer punt i que pràcticament ho té tot resolt amb el primer punt i que si hi hagués més doblers ho resoldria tot. Sabem els seus problemes i creim que en temes com el de la droga més valdria un reconeixement autocrític que anar dient que es fa molt bé, que som molt bons i que som els millors del món.

Per altra banda, hi ha una petita mostra sobre el tema de gent que ha sortit de la presó, que ha anat a una granja terapèutica, que es troba en procés de reintegració a la vida social. Hi ha un grupet de gent que en aquests moments té recursos econòmics perquè el Consell Insular els ha donat una subvenció i perquè des de Madrid els ha arribat una subvenció, però el Govern Balear els havia concedit per a rehabilitació de gent de la presó 75.000 pts. Si no arriba a ser per les gestions d'ABAT i pel Consell de Mallorca, amb 75.000 pts ja em diran vostès que faria una gent que ha sortit de la presó amb problemes de droga i que és un programa que es posa en marxa a Palma. Crec que convé que coneguem aquests exemples abans d'alabar tant la gestió del Govern.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari CDS, té la paraula la Diputada Sra Aleñar.

LA SR ALEÑAR I PUJADAS:

Sí; gracias, Sr Presidente.

Sólo un minuto, ni tan sólo voy a posicionarme en las últimas propuestas de resolución comentadas en esta Cámara. Creo que es tan sólo una postura, es decir, pura fachada, decir que el problema sea tan grave como para tener que estar por encima de posturas de partidos políticos. Me parece lamentable que la única propuesta de resolución que no acepte el Grupo Socialista sea aquella que hace referencia al Gobierno Central, curiosamente la única que va a aceptar el Grupo POPULAR, no sé si alguna otra, me parece que no, y eso que estamos por encima de partidos políticos porque la problemática es muy grave.

Muchas gracias.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, te la paraula el Diputat Sr Gómez i Arbona.

EL SR GOMEZ I ARBONA:

Gràcies, Sr President.

La veritat és que m'ha sorprès el representant del PP, no és el representant de la Comissió, almanco li han baratat el cervell o almanco les idees. No és el Sr Serra que vam conèixer a la Comissió, la veritat, i no ho dic fent referència a les seves propostes, però quan jo he sortit aquí dalt he dit que això era un tema on no hi havia bons i dolents, almanco jo crec que no hi ha bons i dolents, però ja ens posat rètol de dolents i, a més, han dit una altra cosa que jo crec que quan un no sap val més que calli, perquè a vegades pot fer el ridícul i jo crec que al Sr Serra li han donat informacions equivocades.

Aquest Diputat que parla va firmar un conveni amb la FAT, no com a Conseller de Menorca, sinó com a coordinador nacional de la FEM. No té res a veure i no he de donar explicacions a la Conselleria; per tant, vostè no digui coses, a vegades no conèixer els temes pot fer parlar de més i pot posar-nos en ridícul, como jo crec que s'hi ha posat vostè, és a dir, era un tema que aquí no sortia i crec que era improcedent, no?

Quant a les seves propostes, són en la línia que esperàvem, no? Crec, jo he dit abans, que tots ens hauríem de posar la mà al pit i fer una autocrítica del que havíem fet bé i del que havíem fet malament, tots hem fet coses mal fetes, totes n'hem fet de bones i, per tant, jo crec que el que no podem dir és que el Govern Balear ha salvat el problema de la drogaaddicció a Balears i si no, què han fet aquí? Què hem vist, a la Comissió? Surtin pel carrer, llegeixin l'acta; si realment el Govern hagués fet coses tan meravelloses i tot està la mar de bé, llegeixin, llegeixin.

Per tant, jo crec que si s'ha millorat qualche cosa, jo abans he dit que sí, que podria ser amb l'esforç de tots, amb l'esforç de tots. Només ho han fet vostès? El Govern Balear? Bé, la mar de bé.

Quant al segon punt, nosaltres volíem proposar al primer que si s'ha millorat el problema de l'atenció als drogo-dependents a Balears ha estat amb la col·laboració dels Consells i Ajuntaments i això hem fet, però pel que veig crec que no ho acceptaran, per bé que la proposta nostra és aquí.

Quant al segon punt, això de finalitzar jo no sé si és un tema que el finalitzen fa no sé quants anys, perquè no hi ha cap document que digui Pla Territorial de Drogues, no l'hem vist a Ponència, la veritat és que encara esper que me'l mostrin, aquí ja n'hem parlat molts vegades, jo pensava que en els treballs de Ponència hi hauria hagut una evidència, no existeix aquest document, no és actualització, no, si volen dir que l'actualitzen des de l'any 85 o des de no sé quin any, bé, però açò no és actualitzar i manco finalit-

zar.

Quant a l'afirmació que el Pla Nacional de Drogues té una finançació anòmala per insuficient, jo voldria entrar en una petita diferència: anòmala és una cosa, vol dir estranya, i insuficient és una altra, són dues coses diferents. Nosaltres podríem estar d'acord que la finançació és insuficient, però ja hem dit abans que no creim que el tema econòmic sigui el més important que tenim a Balears. He fet referència que països com Holanda i Estats Units gasten sumes, no el ratio que ha dit el Sr Serra, sinó cinc o sis vegades superiors i aquí ens trobam molt avall o ells molt amunt, segons com s'agafi, i no han arreglat el tema de la drogaaddicció. Per tant, jo crec que sigui suficient o no, no arreglarà el tema, no? Vostè dins Comissió va dir que hi havia una bona coordinació amb el Govern de l'Estat, li voldria recordar al Sr Serra que el Govern de Madrid no té competències aquí, és el Govern de l'Estat que té competències a Balears, perquè se'n faci una idea, no?

Quant al quart punt, sabem que és un tema que agrada al Govern i especialment al Conseller responsable de l'àrea. El Ministeri d'Assumptes Socials, a través del repartiment del 0,52 va repartir o va donar doblers a entitats que treballaven en el camp de la drogaaddicció. No és ver que no va tenir en compte el Pla Nacional, el Pla Nacional va ser consultat i el repartiment i les organitzacions que els van rebre va ser mitjançant el Pla Nacional, el que no van fer va ser consultar el Pla Territorial d'aquí, perquè no saben on és i per tant no el poden consultar.

Sobre que és necessari reforçar la coordinació d'aquelles institucions, d'acord, totes, però no únicament amb l'Administració Central, amb la qual jo torn a repetir que vostè i el seu Director General van dir en Comissió que era amb qui tenien millor coordinació, per tant jo crec que el que s'ha de fer és reforçar la coordinació entre totes i afegiria aquí amb totes les institucions de Balears, no únicament amb les de l'Administració Central, que pel que veig també s'ha de fer, de vegades un diu que sí i de vegades que no, també.

Igualment les competències de vigilància policial amb l'Administració local, per descomptat que sí. També s'ha de dir que els decomissos que s'han fet a nivell de policia han augmentat bastant, que no són prou, cert, per tant crec que s'ha d'augmentar la competència.

Torn a repetir que m'ha estranyat la intervenció, la rapidesa i la virulència del representant del Grup POPULAR quan la nostra intervenció havia estat, si no conciliadora, sí per arribar a un consens.

Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Acabat el debat, aquesta Presidència ha sentit propostes transaccionals que realment no ha controlat. Aleshores si s'han d'acceptar hem de suspendre deu minuts la Sessió, si hi ha voluntat d'acceptar-ne qualsevol, perquè vostès treballin i presentin a la Mesa o a la Presidència quines són,

perquè s'ha dit molt aviat, però parlem de devers vint; n'hi ha catorze per esmenar i jo crec que és molta cosa.

(Pausa)

Sr Serra, aquestes són totes del mateix Grup, del Grup MIXT?

EL SR SERRA I FERRER:

Sí, Sr President, són totes del Grup MIXT, la primera, segona, tercera i quarta.

EL SR PRESIDENT:

El Portaveu del Grup Parlamentari POPULAR proposa les següents transaccionals al Portaveu del Grup MIXT: A la proposta núm. 1 substituir "elabori" per "actualitzi"; a la proposta núm. 2, substituir "aconseguir" per "potenciar"; la proposta núm. 3, substituir-la per la següent: "exigir una distribució de recursos econòmics en funció de les necessitats plantejades per cada illa" i a la proposta núm. 4, substituir el darrer paràgraf per "integrada dins un programa d'educació per a la salut que presti una especial atenció a la toxicomania". Si vostè ho accepta, llavors demanarem si els altres Grups no s'hi oposen Té la paraula, Sr Diputat.

EL SR RICCI I FEBRER:

Jo crec que en principi, si bé són matisos relativament poc importants, tret de la discrepància que hi ha referent a si hi ha llibre o no n'hi, on es digui el Pla Nacional i que aquest Pla Nacional inclogui també un Pla de Balears. Jo vull dir que tenc un llibre que parla del Pla Nacional incloent un Pla Balear, per tant ho accepto perquè crec que és important que es tirin endavant les resolucions, que no facin mal a ningú i aquestes no en fan.

Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Srs Portaveus, hi ha oposició per part d'algun Grup Parlamentari perquè s'acceptin aquestes quatre transaccionals que proposa el Grup Parlamentari POPULAR?

EL SR QUETGLAS I ROSANES:

Sr President, crec que la cortesia parlamentària que el nostre Grup ha demostrat en diversos debats donant la vènia a les transaccionals està suficientment acreditada, però vist el cas de voluntat de consens i d'enteniment que ha demostrat el Grup majoritari en aquest debat, avui no la donarem.

Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Sr Gómez i Arbona, pot parlar, però si n'hi un que s'oposa no cal que n'hi hagi més.

Acabat el debat i abans de procedir a la votació, i en aquest moment processal es pot fer, jo demanaria als membres de la Mesa si volen tenir la bondat de pujar aquí, perquè hi ha moltes votacions i entre tots ho controlariem millor. No es poden incorporar durant el debat, però el vot ja s'ha decidit i poden pujar a ajudar-nos a recomptar.

Procedirem a les votacions d'acord amb les presentacions de les propostes de resolució, que s'han fet per aquest ordre: primer, les propostes del Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES; segon, les propostes del Grup Parlamentari CDS; tercer, les del Grup Parlamentari POPULAR; quart, les del Grup Parlamentari MIXT, i cinquè, les del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Atès el gran nombre de propostes que hi ha, del sentit de la intervenció anterior pareix que n'hi ha un parell que s'hauran de votar una per una. S'ha de remarcar que a les propostes del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES hi ha un error en la numeració i que per tant farem córrer un número a partir del 6, perquè hem parlat de dir 6 bis, però no sabem quin serà el millor sistema, de manera que el Sr Portaveu dirà si feim córrer un número tots, no? Per tant, a partir de la 6, totes seran un número més, començant per la següent que diu 6 i és 7, quan votem la 7 serà la 7 de la nova numeració i desapareixerà la núm. 6 de les propostes de resolució del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

(Pausa)

Passam, idò, a votar les propostes de resolució del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

Sres i Srs Diputats que voten a favor de la Proposta de Resolució núm. 1 del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES - totes les que seguiran seran d'aquest Grup, sense haver de repetir cada vegada el nom -, es volen posar drets? Gràcies.

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 22. Vots en contra, 23. No hi ha abstencions. Queda rebutjada la Proposta núm. 1 que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la Proposta núm. 2.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets? Gràcies.

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets? Gràcies.

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 22. Vots en contra, 23. Queda rebutjada també la Proposta núm. 2 que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la núm. 3.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets? Gràcies.

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 22. Vots en contra, 23. No hi ha abstencions. Queda rebutjada la proposta que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la núm. 4.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets? Gràcies.

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 22. Vots en contra, 23. No hi ha abstencions. Queda rebutjada la Proposta núm. 4 que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la núm. 5.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen, es volen posar drets?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 4. Vots en contra, 24. Abstencions, 17. Queda rebutjada la proposta núm. 5 que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la Proposta de Resolució núm. 6.

Sres i Srs Diputats. Sí, Sr Serra.

EL SR SERRA I FERRER:

Es que a les meves propostes de resolució tenc dos sí-sos.

EL SR PRESIDENT:

Sí. Es farà córrer; a partir del segon 6, serà la 7. S'afegirà un número a totes les propostes de resolució.

Sres i Srs Diputats que votin a favor de la Proposta de Resolució núm. 6, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovada per unanimitat de la Cambra. Passam a votar la Proposta núm. 7.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar

drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 22. Vots en contra, 23. No hi ha abstencions. Queda rebutjada la Proposta núm. 7 que acabam e sotmetre a votació.

Passam a votar la proposta núm. 8. Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets? Gràcies.

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions.

Resultat de la Votació: Vots a favor, 22. Vots en contra, 23. No hi ha abstencions. Queda rebutjada la proposta núm. 8 que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la núm. 9.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 21. Vots en contra, 23. Abstencions, 1. Queda rebutjada la proposta que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la núm. 10.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets? Gràcies.

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen, es volen posar drets?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 4... (Pausa)... Vots a favor, 4. Vots en contra, 38. Abstencions, 3. Queda rebutjada la Proposta núm. 10 que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la núm. 11.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 4. Vots en contra, 38. Abstencions, 3. Queda rebutjada la Proposta núm. 11 que acabam de votar i passam a votar la núm. 12.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar

drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 21. Vots en contra, 24. No hi ha abstencions. Queda rebutjada la proposta que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la núm. 13.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets? Gràcies.

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovada per unanimitat de la Cambra.

Passam a votar la núm. 14.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 22. Vots en contra, 23. No hi ha abstencions. Queda rebutjada la Proposta núm. 14 que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la Proposta núm. 15.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 22. Vots en contra, 23. No hi ha abstencions. Queda rebutjada la proposta que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la Proposta de Resolució núm. 16.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 4. Vots en contra, 40. Abstencions, 1. Queda rebutjada la Proposta núm. 16 que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la núm. 17.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 44. Vots en contra, cap. Abstencions, 1. Queda aprovada la proposta de resolució que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la Proposta núm. 18.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 4. Vots en contra, 37. Abstencions, 4. Queda rebutjada la proposta que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la núm. 19.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 30. Vots en contra, 14. Abstencions, 1. Queda, idò, rebutjada la Proposta de Resolució núm. 19 que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la núm. 20.

Rectific: Volia dir aprovada i no rebutjada. Aprovada, i passam a votar la Proposta de Resolució núm. 20.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets? Gràcies.

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 21. Vots en contra, 23. Abstencions, 1. Queda rebutjada la propota de resolució que acabam de sotmetre a votació.

Passam a votació les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari CDS.

Sres i Srs Diputats que votin a favor de la Proposta núm. 405, es volen posar drets, per favor?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 22. Vots en contra 23. No hi ha abstencions. Queda, idò, rebutjada la proposta que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la Proposta 406.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 21. Vots en contra, 23. Abstencions, 1. Queda rebutjada la proposta de resolució que acabam de sotmetre a votació i passam a votar l'assenyalada amb el núm. 407.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 22. Vots en contra, 23. No hi ha abstencions. Queda rebutjada la Proposta de Resolució que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la Proposta 408.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 3. Vots en contra, 38. Abstencions, 4. Queda rebutjada la proposta de resolució que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la Proposta núm. 409.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 21. Vots en contra, 24. No hi ha abstencions. Queda rebutjada la proposta de resolució que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la proposta núm. 410.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 22. Vots en contra, 23. No hi ha abstencions. Queda rebutjada la proposta que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la Proposta núm. 411.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 21. Vots en contra, 23. Abstencions, 1. Queda rebutjada la proposta de resolució que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la Proposta de Resolució núm. 412.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 21. Vots en contra, 24. Abstencions, no n'hi ha. Queda rebutjada la proposta que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la Proposta núm. 413/90 del Grup Parlamentari CDS.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 30. Vots en contra, 15. Abstencions, no n'hi ha. Queda aprovada la proposta de resolució que acabam de sotmetre a votació.

Passam a votar les propostes de resolució del Grup Parlamentari POPULAR.

Sres i Srs Diputats que votin a favor de la Proposta de Resolució núm. 1, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 23. Vots en contra, 21. Abstencions, 1. Queda, idò, aprovada la proposta de resolució núm. 1.

Sres i Srs Diputats que votin a favor de la Proposta núm. 2, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 31. Vots en contra, 14. Abstencions, no n'hi ha. Queda aprovada la Proposta núm. 2 que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la Proposta núm. 3.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen, es volen posar drets?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 24. Vots en contra, 21. Abstencions, no n'hi ha. Queda aprovada la Proposta de Resolució núm. 3 que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la Proposta núm. 4.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 24. Vots en contra, 17. Abstencions, 4. Queda aprovada la proposta de resolució que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la cinquena i darrera proposta de resolució del Grup Parlamentari POPULAR.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen, es volen posar drets?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 28. Vots en contra, 14. Abstencions, 3. Queda, idò, aprovada la proposta de resolució que acabam de sotmetre a votació.

Passam a votar les propostes de resolució del Grup Parlamentari MIXT.

Sres i Srs Diputats que votin a favor de la Proposta núm. 1, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 22. Vots en contra, 23. No hi ha abstencions. Queda rebutjada la proposta

de resolució que acabam de votar i passam a votar la Proposta núm. 2.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 22. Vots en contra, 23. No hi ha abstencions. Queda rebutjada la proposta que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la Proposta núm. 3.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets? Gràcies.

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 22. Vots en contra, 23. No hi ha abstencions. Queda rebutjada la proposta de resolució que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la núm. 4.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 22. Vots en contra, 23. No hi ha abstencions. Queda rebutjada la proposta que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la Proposta núm. 5.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovada per unanimitat de la Cambra.

Passam a votar la sisena i darrera Proposta de Resolució del Grup Parlamentari MIXT, assenyalada amb el núm. 6.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 42. Vots en contra, cap. Abstencions, 3. Queda aprovada la Proposta de Resolució núm 6 del Grup Parlamentari MIXT que acabam de sotmetre a votació.

Passam a votar les propostes de resolució del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Sres i Srs Diputats que votin a favor de la núm, 1, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets.

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 21. Vots en contra, 23. Abstencions, 1. Queda, idò, rebutjada la proposta de resolució que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la Proposta núm. 2.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets? Gràcies.

Sres i Srs Diputats que votin en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 22. Vots en contra, 23. No hi ha abstencions. Queda rebutjada la Proposta núm. 2 que acabam de votar i passam a votar la proposta núm. 3.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 22. Vots en contra, 23. No hi ha abstencions. Queda rebutjada la proposta que acabam de votar i passam a votar la núm. 4.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 21. Vots en contra, 24. No hi ha abstencions. Queda, idò, rebutjada la Proposta núm. 4 que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la núm. 5.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 22. Vots en contra, 23. No hi ha abstencions. Queda rebutjada la proposta que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la núm. 6.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 22. Vots en contra, 23. No hi ha abstencions. Queda rebutjada la proposta que acabam de sotmetre a votació i passam a votar la Proposta de Resolució núm. 7.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra?

Abstencions?

Queda aprovada per unanimitat de la Cambra.

Passam a votar la Proposta núm. 8, darrera del Grup Parlamentari SOCIALISTA i del debat d'avui.

Sres i Srs Diputats que votin a favor de la Proposta de Resolució núm. 8 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovada per unanimitat de la Cambra.

No hem acabat. Passam a votació el Dictamen de la Comissió per incorporar-hi després totes les esmenes que s'han aprovat.

Sres i Srs Diputats que votin a favor del Dictamen de la Comissió, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat per unanimitat de la Cambra.

Sres i Srs Diputats, s'aixeca la Sessió.